

Çetmi

'nin

SESİ
GÖZÜ
KULAĞI
NABZI

YIL:11 SAYI:44 NİSAN-MAYIS-HAZİRAN 2008

SATILIK DAİRE ve DÜKKÂNLAR

Veli Çavuş'un evinin olduğu yer... Köyümüzün merkezinde Ana caddeye bakar, bütün Daire ve dükkânlar bitmiş vaziyettedir...
İlgilenen hemşerilerimizin Mehmet Karaca'ya müracaat etmeleri gerekmektedir...

Mehmet Karaca

0 541 793 9345

0 538 793 9345

Çetmililer
Eğitim Kalkınma ve
Yardımlaşma Vakfı Adına
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü
Mehmet BALCI

TEMSİLCİLER

Çetmi	Hüseyin Eşiyok
Anamur	Abdullah Kasap
Karaman	M. Akif Akkoca
Antalya	M. Ali Güven
İzmir	Mehmet Yerlikaya
İstanbul	Mustafa Güçlü
Bursa	Mahmut Uçar
Fransa	Baki Solmaz
88 Fransa	Bilal Balci

YAZI VE FOTOĞRAFLARINIZ İÇİN İRTİBAT

Kerim BOZDAĞ
0539. 232 04 42
0242. 426 25 73

E-POSTA

kerim.bozdog@gmail.com
yeterlajans@hotmail.com

Abone ve Reklam İçin
Banka Hesap Numarası
Vakıflar Bankası
Konya Merkez Şube
Hesap No: 20513 82

ADRES

Çetmililer Eğitim, Kalkınma
ve Yardımlaşma Vakfı
Rampalı Çarşı Kat: 2 No: 186
Meram-KONYA
Tel: 0332. 351 26 67

Tasarım

M. Akif AVCI
H. Ali POLAT

Baskı

adım
MATBAACILIK & OFSET
0.332.342 01 95

YIL:11 SAYI:44 NİSAN-MAYIS-HAZİRAN 2008

İÇİNDEKİLER

Selam ile	Kerim BOZDAĞ	2
Çetmi'nin Sesi'nden	Mehmet BALCI	4
Başkandan	Osman ARI	6
Yağmur Duası	Hüseyin EŞİYOK	10
Kaynarpınar'da Vakıf Toplantısı Yapıldı		12
Kaynarpınar'da	Niğmetullah UÇAR	13
Çetmi'nin Sesi	Niğmetullah UÇAR	14
Başkan ve Adamları	Nurettin ÖZEL	15
Vatanım	Abdullah AYDOĞDU	23
Kır Çiçeğim / Özleyiş	Ali ASLAN	25
Cennet Mekan Olsun...	Ahmet YAZICI	26
Canım Dayıcığım	Kerim BOZDAĞ	27
Döşü Mustafa	Niğmetullah UÇAR	27
Kezban Bakdemir	Niğmetullah UÇAR	29
Canım Dedeciğim	Selçuk YAZICI	29
Kamil Hacı	Niğmetullah UÇAR	30
Eselerin Baki	Niğmetullah UÇAR	33
Elveda Yalan Dünya	Halis YAZICI	34
Yunus Alpaslan'ı Kaybettik	Mahmut UÇAR	35
Suriye Notları	Ali ÖZEL	36
www.cetmim.com		40
Sevgi ve Sevmek	Şeref ÇİLEK	41
Bir Dost Arıyorum	Halit AKSUNGUR	42
Kırkikindiler	Halit AKSUNGUR	43
Veriyorsun	Hasan BAYRAM	44
Ahmet Yazıcı	Niğmetullah UÇAR	45
Davet & Duyuru		47
Çetmi'den Haberler		48

Selam ile

kerim.bozdog@gmail.com

Kerim Bozdağ

Dünyanın her tarafına salkım saçak dağılmışız. Kimimiz orada kimimiz burada yaşıyoruz. Doğup büyüdüğümüz topraklardan uzak gurbetellerinkahrını

çekiyoruz. Bizim yaşadığımız hasret yürekler yakar, bu hasret ebediyen bitmeyecek ayrılık rüzgârları eker aramıza... Daha dün bir hemşerimiz Fransa'da, bir diğeri Konya'da, başka birisi Antalya'da ayrıldı aramızdan. Onlar ebedi âleme kanatlarını açmış uçarken, bizler, yeniden bir daha sancısı hiçbir zaman dinmeyecek acılara gark olduk. Yollara döküldük sağlığında yanında olamadıklarımızın yakınları hemşerileri olarak... Onları el üstünde taşıyacak ve ebedi âleme uğurlayacaktık boynu bükük ve mahzun. Dağ dağa kavuşmaz insan insana kavuşmuş derler... Bizim kimi kavuşmalarımız böyle oluyor maalesef... Gözyaşları ile hasretle, özlemle, acı keder ve elemle... Bizi teselli etmez artık tatlı sözler, iyi temenniler... Artık bizim çektiğimiz acıları bu dünyanın saadetleri dindiremez... Biz acılarımızı paylaştıkça bağlanıyoruz hayata. Sevinçlerimiz yetim kalıyor, öfkelerimiz çaresiz... Hasretimiz dinmiyor ve her an tırmalıyor içimizi... Hayatımızı kemiriyor gurbet, güllerimiz gurbet ellerde soluyor... Sessiz sedasız. Arkalarında bizler kalıyoruz gözü yaşlı boynu bükük. Aynı sonu bekleyen çaresiz mahkûmlar gibiyiz adeta...

Elinizde tuttuğunuz bu dergi sahifelerinde karşılaşacağınız kimi yüzlerin hatıraları canlanır bir an gözlerinizin önünde. Belki akrabanız belki değil ama hemşerinizdir nihayetinde... Sizi alıp götürür bir yerlere o fotoğraflar... Ekin biçtiğiniz, çift sürdüğünüz, davar güttüğünüz mekânlar... Seyret yemeği yediğiniz damlar... Çetmi karşınızdadır. Annenizin çektiği çileler gelir aklınıza... Babanızın çaresizliği... Onların ümidi sendin, oydu, buydu... Ama onlar karşılıksız sevdiler... Kendilerini sana emanet ettiler de gittiler bir bir. Bizler emanete ihanet etmedik hiçbir zaman... Onları kendi evladımızı sever gibi sevebildik mi acaba? Bir zaman önce biz onların evlatlarıydık çünkü. Onlar bizleri bizim evlatlarımızı sevdiğimiz gibi seviyorlardı elbet..

Ama serde çaresizlik vardı. Şimdi de öyle. Sebepler yolumuzu kesiyor, ihtiyaçlar boynumuzu büküyor...

Her ne olursa olsun Dergimiz var ya... Vakfımız var ya... Bunlar bizim birlik ve dirliğimiz için çok çok önemli...

Bizler bu değerlerimizi yaşatmaya ve yarınlara aktarmaya mecburuz. O halde karınca kararınca da olsa, en küçük bir yardımın bile ihtiva ettiği mana ve kıymet şuuruyla DESTEK diyoruz.

Dergimiz hazırlıkları sürerken son anda aldığımız vefat haberleri ile sarsıldık. Haceli Uçar - Antalya, Ömer Semerci-Fransa, Baki Kılıçaslan ve çandır rahmetlinin değerli eşi-Konya, Bursa'da bulunan Memiş ağbının damadının vefaat haberleri bizleri gerçekten üzmüştür. Tüm vefaat eden hemşerilerimize Allah'tan rahmet yakınlarına sabr-ı cemil niyaz ediyoruz.

*İzmir'de yaşayan
hemşerilerimiz Çanakkale
gezisinde....*

Çetmi'nin Sesinden

Mehmet BALCI

Değerli hemşehrilerim, yeni bir sayı ile daha sizlerle beraber olmanın mutluluğu ile Cenab-ı Hakk'a şükrediyorum. Hepimiz hamd edelim, bizleri bu günlere de ulaştırdı. Her yeni gün bizim için bir fırsat; eğer

kıymetini bilebilirsek, değerlendirebilirsek, düşünebilirsek, geçmişin muhasebesini yaparak olumsuz alışkanlıklarımıza dur deyip yaşantımıza yön verebilirsek, bu güne kadar ihmal ettiğimiz kulluk görevlerimize dönebilirsek...

Kıymetli kardeşlerim, bize verilen altından daha kıymetli ömür sermayesini boş yere heba etmeyelim. Mutlak hakikat olan ölüm ve ölümle aramızdan ansızın ayrılıveren kardeşlerimiz bizim için en büyük ders olsun. Çünkü; bilmediğimiz ve tahmin bile edemediğimiz bir zamanda bu limana bizde geleceğiz. Geçen sayıdan bu tarafa bile birçok dostumuz, hemşehrimiz dünyaya veda ettiler. Artık onlar için oyun ve eğlenceden ibaret olan dünya hayatı sona erdi. Sonsuzluğa yelken açtılar. Ölümle aramızdan ayrılan bütün kardeşlerime ebedî hayat yolunda Allah'tan rahmet, mağfiret ve yakınlarına da sabr-ı cemîl diliyorum.

Herzaman tekrarladığımız gibi burası yalan dünya, esas hayat ahiret hayatı. Bu gerçeği şu iki ayet ne güzel ifade ediyor: "Bu dünya hayatı ancak bir eğlence ve oyundan ibarettir. Şüphesiz ahiret hayatı işte o gerçek hayattır. Keşke bu gerçeği bilselerdi". (Ankebut Suresi, Ayet: 64)

"Size bir şey verilmişse bu değersiz dünya hayatının geçimliği ve süsüdür. Allah'ın katındaki ise hem daha hayırlı hem daha kalıcıdır. Artık aklınızı kullanmaz mısınız?" (Kasas Suresi, Ayet: 60)

Bu iki ayetin ifade ettiği gerçekleri düşünssek ve aklımızı kullansak bize yeter!

Değerli dostlar geçen sayıdan bu tarafa vakfımız ve dergimiz için bir dizi toplantılar yapıldı. Amaç; bu hayır müessesesinin bütün hemşehrilerimizin gönüllerinde yer alması, bu hayır kervanına destek vermesidir. Bu toplantılara 19 Nisan Cumartesi günü Kaynarıpınar'da yapılan Kurucular Kurulu toplantısıyla start verildi. 10 Mayıs Cumartesi akşamı Konya'da Ahmet Zengin Bey'in evinde bölge toplantısı, 26 Mayıs Pazartesi akşamı Bursa'da Baki Uslan Bey'in Ufuk Spor Tesisleri'nde bölge toplantısı, 1 Haziran Pazar günü Hasanağa Parkı'nda bütün hemşehrilerin davet edildiği Çetmililer Günü bölge toplantısı, 21 Haziran Cumartesi akşamı Ramazan Yerlikaya Bey'in Antalya Sütçüler kavşağındaki pastanesinde bölge toplantısı, 24 Haziran Salı akşamı Anamur'da Orhan Cengiz Bey'in evinde bölge toplantıları yapıldı. Kurucular Kurulu toplantısına Kurucular Kurulu üyeleri, yönetim kurulu ve vakfa bu güne kadar fazlaca emeği geçmiş belirli sayıda hemşehri davet edildi. Bölge toplantılarına telefon rehberinde yer alan bütün hemşehriler çağrıldı. Fakat katılım çok düşük oldu. Toplantılarda vakfımızın geleceği, dergimiz, verilen bursların geri dönüşümü, yapılacak 14. Çetmililer Günüve o günlerde vakfımız yararına yapılacak kermesle ilgili konularda

ve düşünceler dile getirildi. Güzel ve faydalı fikirler ortaya atıldı. Uygulanabilir olanlar imkanlar ölçüsünde inşallah uygulamaya konulacaktır.

Çetmi'nin Sesi vasıtasıyla toplantılara ev sahipliği yapan, ikramlarda bulunan, iştirak eden, yardımda bulunan, fikir ve düşüncelerini aktaran, bu hususta emeği geçen herkese teşekkür ederim.

dır. Anlayanlara bunlar yeter. Duyumlarla yalan yanlış konuşanları, haksız ithamlarda bulunanları Allah'a havale ediyorum.

Bütün hemşehrilerimi 17 Ağustos'ta Çetmi'de yapılacak 14. Çetmililer Günü'ne davet eder, o günlerde vakıf yararına yapılan Kermes için yardıma çağırıyorum.

İnananlar için büyük önemi olan üç ayların (Recep, Şaban, Ramazan) insanlığın kurtuluşuna vesile olmasını diler, bu aylar için Peygamberimiz (s.a.v)'in yaptığı ve tavsiye ettiği duasıyla sözlerimi tamamliyorum.

"Allah'ım Recep ve Şaban'ı bizim için hayırlı kıl ve bizi Ramazan'a ulaştır".

Toplantılarda eleştirilen konular da oldu. Olması da gerekir. İyi niyetlerle yapılan yapıcı tenkitler her zaman faydalı olmuştur. Birbirimizi hayra çağırıp, münkerden vazgeçirmeye çalışmak zaten üzerimizde dinî bir görevdir. Toplantılarda dile getirilmeyip de arkadan duyumla zan üzerine konuşanlara ne demeli! Yıllardır yapılan bu dedikoduların bir faydası var mı? Bunlarla neyi düzeltebiliriz? Medya aracılığı ile karşılıklı atışmak bize ne kazandırır. Bakınız kitabımız Kur'ân-ı Kerîm bizi bir ayetle nasıl uyarıyor: "Ey îman edenler! Zannın (kesin olmayan bilginin) çoğundan uzak durun. Çünkü; zannın bazıları büyük günahtır..." (Hücurat Suresi, Ayet: 13)

Efendimiz (s.a.v) de: "Zandan kaçının, Çünkü; zan, sözün en yalanıdır" buyurmak-

BAŞKAN'DAN

Osman ARI

Çetmi'mize çağımızın gerektirdiği bütün yapılabilecek iyi hizmetleri kazandırmak için olanca gücümüzle çalışıyoruz.

Yaptığımız çalışmalardan siz hemşerilerimizi dergimiz vasıtasıyla haberdar etmek istiyorum. Yapılan çalışmalardan elde edilen neticeler halkımızın gözleri önünde şekilleniyor. İlerde bu fani dünyadan bizler ayrılacak dahi hepimizin çalışması ile elde ettiğimiz eserlerimiz konuşmaya devam edecek... Hadimi Hazretlerinin buyurduğu gibi: "Bu dünyada bırakmalı bir eser./ Eser bırakmayanın yerinde yeller eser." Ben her zaman, siz hemşerilerime en güzel hizmetleri sunmanın heyecanı tasası kaygısı ve kıvancı içerisindeyim.. Belediyemizce yeni yapılan çalışmalar ile alakalı hizmetlerimizden kısaca bahsedeceğim.

Bu arada benim için önemli olduğuna inandığım bir olayı sizlerle paylaşmak istiyorum. Yayla yollarının asfaltlanması için Sayın Konya Valisi'nin ilgi alaka ve desteği unutulmaz... Buradan sayın valimize halkımız adına şükranlarımı arz ediyorum.

Yeni çalışmalarımız:

DEĞİRMENYANI KÖPRÜSÜ:

Kasabamızı Bolay, Ermenek, Sarıveliler, Alanya ilçelerine bağlayan, 1967 yılında yapılan köprüde 05 Mart 2004 tarihinde meydana gelen sel felaketi ile çatlama, ayak bağlantı bölgelerinde yıkılma, yıpranma ve daralmalar olmuş, buna bağlı olarak bu köprüde ölümlü trafik kazaları meydana gelmişti. Köprü uzun zamandır gerek, korkuluk olmayışı gerek dar olması, araç sürücülerine, insanlara ve hayvanlara tehlike saçıyordu. Özellikle köprünün Bolay ve yayla yolumuz üzerinde olmasından dolayı çok kullanılmaktaydı. Bu yüzden stratejik önemi büyüktü. Belediyemize maliyeti çok fazla olacağından durumu il Özel İdaresine ilettik.

Girişimlerimiz neticesinde söz konusu köprüye İl Özel İdaresi ile belediyemiz tarafından mevcut 4 metre daha ilave köprü yapılmış olup, yeni ilave köprünün karşılıklı yol istinat duvarları tamamlandı. Köprünün korkulukları da bitmiş olup vatandaşlarımızın hizmetine sunulmuştur.

YOLLAR:

MAKMARARASI YOLU: Makmararası bizden önceki neslin hem piknik yeri, hem hasbıhal yeri, hemde önceki neslin bahçe evlerinde kış aylarına kadar oturmasından ve makmararasının bahçe evlerine yakın olmasından, eski anılarına sahip bir yerdi. Köye yakın olmasından ve sulama imkânlarından makmararasının her tarafı bahçelerle çevrilidir. Vatandaşlarımız bu bahçelere zor şartlar altında hayvanıyla yükünü getirip, götürüyordu. Yaya olarak bile oralara zor gidiliyordu. Bu yüzden oraya yol yapılması bize gelen en çok taleplerdendi.

Kasabamızın Makmararası bahçelerine giden patika yol vatandaşlarımızın yoğun taleplerine binaen Belediyemiz imkânlarıyla, taşıt araçlarının işleyebileceği şekilde yol açılmıştır. Her zaman olduğu gibi yol yapımında mecbur kalmadıkça ve vatandaşımızın rızası alınmadan hiç kimseye zarar verilmemektedir. Yol yapıldıktan sonra vatandaşımıza sulama imkânı belediyemiz tarafından sağlanmıştır.

İSTİKLAL CADDESİ YOLU: Ellezlerin evinden başlayarak, yukarısında mezarlık, Ali hocanın, Sadık'ın, Mesut ve Hasan Akboğa'nın, Mustafa Boz'un evleri bulunan,

alt tarafında Osman Özel, Gök Mahmut, Şükrü Hüseyin, Ahmet Yalçın, Hasan Yeni, İbrahim Tıkır ve Cemal Yazıcının evinin üstünden, ihsan efendi sokağa bağlanmıştır. Yol 400metre uzunluğu ve 7 metre genişliğindedir. Yolun yapımında yıkılması gereken Hüseyin Ünal'ın evi yıkılmış, kendisine tarafımızdan, yeni bir ev tahsis edilmiştir. Yolun altyapısı tamamlanmış olup, bu yıl kaldırım ve parke döşemesi yapılacaktır. Bu yolla İstiklal Caddesinde bulunan evlere yazın hububat nakli, baharın ahır temizliği ve kasaba içi ulaşım kolaylığı sağlanmıştır.

KÜÇÜK KÖPRÜ YOLU: Ekinlik yolunun devamı olan ve küçük köprüden başlayan, öde beleninden anayola bağlanan yoldur. Bu yolla öncelikle küçük köprü caddesinde bulunan evlere rahat ulaşım sağlanmıştır. Yayladan ve bahçelerinden gelenlerin, anayolu meşgul etmemek veya kullanmak istememeleri durumunda ulaşım kolaylığı sağlamıştır. Yoldan daha önce araç ulaşımı sağlanamamaktaydı. Yolun alt yapısı tamamlanmış olup, istinat duvarları yapılmaktadır. Yola kaldırım ve parke taşı düzenlemesi yapılacaktır. Yol 500 metre uzunluğunda, 4 metre genişliğindedir. ➤

EKİNLİK YOLU: Kasabamız girişindeki elektrik trafosundan, İncbük'ün üst kısmından, ekinliğin içinden kasabamız alt tarafına, çıkan bir yoldur. Kışın hayvan sürülerinin, dere tarafına otlamaya giderken anayolu işgal etmesinden, ekinlik ve ince bükteki bahçelere daha rahat gidilmesi için ve ekinlik sokağında ikamet edenlerin daha rahat olması için böyle bir çalışmaya ihtiyaç duyulmuştur. Ekinlik yolu 650 metre uzunluğu ve 6,5 metre genişliğindedir. Bu yolun altyapısı bitmiş olup, istinat duvarları yapılmaktadır. Yola bu yıl kaldırım ve parke taşı düzenlemesi yapılacaktır.

BOLAY MAKASI: Kasabamızın Akpınar Yolunun Bolay Makasında yol heyelanı meydana gelmiştir. Heyelan meydana gelen kısımda ulaşım güçlüğü sağlanmaktadır. Heyelan meydana gelen yolumuzun yapımı için, İl Özel İdaresi nezdinde girişimde bulunulmuştur. İl Özel İdaresinin acilen bu heyelanlı yolumuzun bakımını yapılması konusunda talepte bulunmuş olup çalışmalar en kısa süre içinde devam edecektir.

İLKÖĞRETİM OKULUMUZ: Yıllardır odun sobası ile ısınan ve harabe durumda bulunan ilköğretim okulumuz girişimlerimiz netice-

sinde Milli Eğitim Müdürlüğünce Okulumuza kalorifer tesisatı ve yeni tuvaletler yaptırılmış Okulumuzun pencerelerinin hepsi PVC'ye değiştirilmiştir. Genel olarak tamir ve onarım işleri tamamlanmıştır. Emeği geçenlere candan teşekkür ederim.

BELEDİYENİN DURUMU: 2007 yılında yapılan adrese dayalı nüfus sayımı yapıldı bizzat Çetmi ile irtibatı olan gerekse yaz aylarında kasabamızda ikamet eden hemşerilerimizle belediye personelimizle beraber görev paylaşımı yaparak Antalya-Bursa-Anamur-Konya-İzmir vesaire gibi illerime ziyaret ve taleplerde bulunduk. Nüfus sayımı ile genel bilgi ve görüşlerimizi ulaşılabildiklerimize anlattık. Hemşerilerimizin genel çoğunluğu durumu uygun olanlar bizlere desteklerini sundular. Ancak sonuca ulaşamadık. Gönül isterdi ki hemşerilerimin tamamı bu sayımla ilgili gerek medyadan gerek çevresinden bu konu hakkında bilgi sahibi oldular, ancak belki bulundukları ortam ve şartlar gereği bizlere destek olamadılar. Yinede herkese candan teşekkürlerimizi arz ediyorum. İnşallah belediyelerimizin aynı şekilde aktif olarak bu görevi icra edeceği kanaatindeyim. ➤

Bu çalışmada nüfus sayımının kışın yapılmasından dolayı yazın kasabamızda evi olup, ikamet eden hemşerilerimizin nüfusunun Çetmi'de yazılması için gerekli görevlendirmeyi yaptık; şöyle ki:

Sami Özel, Hüseyin Eşiyok, Sami Aslan belediyemizde irtibat; Mehmet Karaduman, Sami Arı, Hüsnü Güçlü Konya'ya; Veli Çamurcu, Mehmet Akkoca Anamur Alanya'ya; Memiş Boz, Niyazi Ertek, Mehmet Bayram Antalya'ya

Başkan Osman ARI ve yanındaki ekiple Antalya ve Bursa da çalışmalarda bulunduk.

Bu çalışmalardan sonra 2500 kişiye ulaştık. Biz belediye olarak ciddi gayret ve çaba saffettik. Ancak olmadı. Yinede bizlere gerekli desteği veren herkese bir kez daha teşekkürlerimizi sunuyoruz.

ŞELELE : Kasabamız sınırları içinde Çetmi'ye 4 km. uzaklıkta **Ayboğazi mevkiinde bulunan doğal Şelaleyi** belediyemizce bu yıl uygun bir düzenleme yaparak belde ve bölge insanımızın hizmetine sunmayı hedefledik.

Bir doğa harikası olan söz konusu Ayboğazi Şelalesi gerek yurt içinden gerek

Yurt dışından yerli ve yabancı insanlarımızın uğrak ve dinlenme yeri olmuştur. Gelen ziyaretçilerimizin bizlere, buranın uygun hale getirilmesi konusunda talepleri olmuştur. Bizde bütçe imkânları nispetinde bu Doğal Şelalenin uygun hale getirilmesi konusunda sayın valimizden bu doğa harikası olan altın değere destek vermesini talep edeceğiz. Belediye olarak burayı inşallah 2008 yılının son aylarına kadar düzenlemeyi hedefliyoruz. Esasen bölgemizin tek doğa harikası olan şelalenin bu şekilde kalmasına gönlümüz de razı gelmiyor...

SONUÇ OLARAK

Belediyemizin Çalışmaları imkânlarımız ölçüsünde devam edecek. Önümüzdeki günlerde sizlere yaptığımız plan ve projeleri duyurarak, sizlerin istek ve önerilerinizi de dikkate alıp hep birlikte yeni plan ve projeler hazırlamayı, sizlerle paylaşmayı hedefliyorum. Bizler bulduğumuz görevlerde baki değil geçici birer hizmet eriyiz burada daimi olan halktır. Selam ve sevgilerimle. ■

YAĞMUR DUASI

Hüseyin Eşiyok

Bu yıl nisan ayından beri Çetmi ve çevresine doyurucu yağmur yağmadığı için 5 Haziran 2008 tarihinde Perşembe günü hacet (yağmur) duasına çıkıldı.

Yağmur duasından evvel taşlar okundu, adet olduğu üzere hacet yemeği için nohut bulgur, soğan, yağ, yemek için etlik canlı mal vs. gibi yardımlar toplandı. Yemeklik erzak ve canlı mal tasaddukunda (bağışında) insanlarımız cömertliklerini ortaya koydular. Bir ordu alayından fazla insanı doyurup artacak kadar erzak ve etlik toplandı. Yirmiden fazla keçi ve koyun bir gün evvel kesildi etleri halledildi. Camilerimizin ve belediyemizin hoparlörlerinden hacet programı belde halkına duyuruldu. Yağmur duasına iştirak etmeleri için çevre kasaba ve köylere de haber verilip ilanlar yaptırıldı. Perşembe günü kuşluk vakti topluca kabristanlığa gidilip Kur'anı Kerimden Yasin muavazeteyn ve diğer bazı sureler okunup duadan sonra Fatihalar bağışlanmak suretiyle kabir ziyareti yapıldı. Okunan taşlar torbalarla ve poşetlerde âmin sesleriyle topluca Değirmen köprüsüne götürüldü.

Yapılan duanın ardından, okunan taşlar dereye döküldü. Ama bu defa muhtar gibi bir yönetici islatılıp biraz neşelenilmedi. Eskilerde olduğu gibi duada bayılan, ağlayan insan olmadı. Son duanın yapılacağı yerin ve yemek yenilecek mekânın Güney pınar yaylası olduğu tekrar hatırlatılarak kadın erkek, çoluk çocuk, yaşlı hasta herkesin duaya katılması için vasıtası olanların yardımcı olmaları istendi, Belediye tarafından tahsis edilen otobüs, minibüs Kamyonlara ve şahıs vasıtalarına binilerek Güney pınar yaylasına gidilmek üzere yola çıkıldı.

Güney pınar yaylasında Gocapınar'ın başına kazanlar kurulmuş, odunlar hazırlanmıştı zaten bir gün evvel. Perşembe sabahında namazla birlikte bismillah denilerek kazanların altı yakıldı. Bulgur Pilavı, Soğanlı Nohut ve Et ayrı ayrı kazanlarda pişirilmeye etler kavrulmaya başlanmıştı. Yemek önceleri rahmetli Hacı Mustafa, Baki Çavuşlar tarafından yapıldı. Onlar nöbeti yeni nesillere devredip ebedi istirahatgahlarına gittiklerinden yemek işi bu defa İsa Yıldırım'a ve Yusuf Karadeniz'e kaldı.

>

Yardımcıları Abdurrezzak Bayram, Ali Önder, Abdullah Bircan, Mustafa Bircan gibi isimler.

Bu işler; eskilerin tabiriyle el içine çıkma veya baş tutma pek de kolay değil. İşin zorluğunun yanı sıra bir o kadar da sevabı vardır elbette. Allah cc bu insanlardan razı olur inşallah.

Yaylada yapılan yağmur duaları köyde yapılanlardan biraz farklı olur. Bu sefer ki yağmur duası önceki yıllarda yapılan yağmur dualarından biraz farklı idi.

Yağmur duası için köyden yaylaya gelenler yaylada varsa; akrabası veya komşusunun veyahut kendine yakın hissettiği kişilerin evlerine varırlar. Getirdiği hediyeyi bırakır oturup hoş beş ederler. Tarlalarını gezerler, eskiden gezip tozduğu yerlere giderler. İşte bu sefer de böyle oldu.

Önde erkekler minibüslerin arka kısmına kadınlar cemaat olup öğle namazı kılındı. Namazı müteakip erkekler önde kadın ve çocuklar arkada maşat alanındaki garipler mezarlığı ziyareti yapıldı. Okunan aşrı şerifden sonra Fatiha ve ihlâs surelerinden hâsıl olan sevaplar bağışlandı kabir ehline.

Kabir ziyaretinin ardından tekrar Gocamunarin başındaki namaz kılınan yere gelindi.

Taşkent İlçe Müftüsü Mehmet hoca cemaate hitap etti uzun bir süre. İstiska (Yağmur Duası Namazı) kılındı cemaatle iki rekât. Tevbei istiğfarda bulunulup yaradana sığındı insanlar. Yağmura muhtaçlık lığımız ve aczi yetimiz dile getirilip hayırlısından İlâhî rahmet istendi, ondan yardım dilendi. Bu esnada yaylada bulunan davar sürüsü oğlak sürüsü ile Koyunlar kuzuları ile karşı karşıya getirilerek meleştirildi. Küçük çocuklar arka kısımda analarının bulunduğu yerden 5 10 metre mesafeye bırakılarak ağlaştırıldı. Yağmur duasının ardından yemekler yendi. Ücretsiz meşrubatlar ikram edildi...

Saat 12 buçukta öğle namazı için hazırlık yapılması için anons edildi. Gocamunarin önüne yerleştirilen itfaiye aracının çeşmesinden abdestler alındı. Kadın ve erkeklerin namaz kılacağı alanın ortasına dört minibüs sırayla park ettirildi. Ezanı Muhammedi okundu.

KAYNARPINARDA VAKIF TOPLANTISI YAPILDI

19.04.2008 Günü Vakıf başkanımız Sayın Mehmet Balcı'nın daveti üzerine kaynar pınar mevkiinde belediyemizin yaptırmış olduğu dinlenme tesislerinde vakıf toplantısı yapıldı.

Vakıf toplantısına katılan hemşerilerimiz kendi aralarında vakıf meseleleri hakkında fikir teatisinde bulundu. Selem katmerleri yendi. Kar pekmezlemesi yapıldı. Topluca öğle namazı eda edildi.

Toplantıya çeşitli yerlerden gelen hemşerilerimiz iştirak etti.

Toplantıda söz alan hemşerilerimiz vakfın bu günü ve geleceği hakkında fikirlerini beyan ettiler. Vakıf başkanımız Mehmet Balcı genel bir değerlendirme yaptığı kısa konuşmasında vakıf ile ilgili her konuda yapılacak eleştiri, dilek ve temennilere açık olduklarını beyan etti. Bursa'dan katılan Abdurrahman Önder "vakfın sadece Çetmililere hizmet etmediğini başkalarına da örnek olarak önemli hizmetler verdiğini" belirtti.

Yapılan toplantıya iştirak eden .hemşerilerimiz;

Bursa'dan Mehmet Ünal, Abdurrahman Önder, Miklat Çağlar, Mahmut Uçar, Hüseyin Gökğün, Memiş Uslan...

Antalya'dan Mustafa Öğüt, Ramazan Yerlikaya, Nığmetullah Uçar, Kerim Bozdağ...

Konya'dan; Baki Balcı, Hüseyin Balcı, Muzaffer Balcı, Ramazan Ayvat, Fahrettin Korkmaz, Mehmet Bozdağ, Hamza Ayvat

Çetmi'den; Bilal Ünal, Hasan Arı, Ahmet Balcı, Hasan Öğüt, İbrahim Arı, Memiş Boz, Nuri Arı, Mustafa Bircan, Mustafa Boz...

Anamur'dan; İsa Koç, Hayriye Koç, Metin Akkoca ve Abdullah Kasap katıldılar...

KAYNARPINAR'DA

Niğmetullah UÇAR

Vakıf davet etti çetmilileri
Bir menzil açıldı Kaynar pınar'da
Çekti gönülleri ot selemli
Özlem yaşatıldı Kaynar pınar'da

İnsanlar gurbetten köyüne geldi
Yaylaları görmek gezmek güzeldi
Dostlarla olunca moral düzeldi
Neşeler saçıldı Kaynar pınar'da

Öğle vakti herkes toplandığında
Hal hatır soruldu söğüt adlında
Cemaatle namaz kılındığında
Hakk'a el açıldı Kaynar pınar'da

Binanın üst katı misafirhane
Vakıf konuşuldu katmer bahane
Katılım güzeldi her şey şahane
Konu tartışıldı Kaynar pınar'da

Çetmi'de olanlar çağrılmamıştı
Bu durum gönüller yaralamıştı
Aklımda duyduğum sitem kalmıştı
Yüreğim sıkıldı kaynar pınar'da

Vakıf konusunda görüşler oldu
Sohbetlerde dergi yerini buldu
Yemek hazır diye bir ses duyuldu
Dışarı çıkıldı Kaynar pınar'da

Önceden toplanmış selemli hazır
Tomata ezmesi peynirler vardır
Kadınlar sağ olsun hazırlamıştır
Masa donatıldı Kaynar pınar'da

Ağzıma alınca tadı gelmişti
Çetmi de kalanlar beni germişti
Lokma boğazıma düğümlemişti
Düşüncem tartıldı Kaynar pınar'da

Aklıma gelince depreşti derdim
Dedim ki gelseler bunu bölerdim
Yarısını verir yarımı yerdim
Kafama takıldı Kaynar pınar'da

Hülyaya dalarak yokladım aklı
Anladım ki benim düşüncem farklı
Kim bilir kimlerde ne sırlar saklı
Farklı yaşanıldı Kaynar pınar'da

Vakfa gönül veren kişiler eksik
Herkes toplansa da kurulsun birlik
İnsanlar küsmese kederlenmezdik
Kalp hüznü kapıldı Kaynar pınar'da

Masadan kalkarak dolaştım biraz
Ayrılan çorbadan yemesem olmaz
Kar pekmezlemesi orada kalmaz
Kaşık sallanıldı Kaynar pınar'da

Ne doğru ne yanlış bilemiyorum
Dargınlık, kırgınlık istemiyorum
Ben zaten böyleyim gülemiyorum
Hislerim kasıldı Kaynar pınar'da

Niğmetullah sen de alıngan olma
Boş kalmak iyidir fazlaca dolma
Karar ver uygula ele darılma
Çetmi anlaşıldı Kaynar pınar'da

ÇETMİ'NİN SESİ

Niğmetullah UÇAR

Niğmetullah Uçar

Kapağı cezp etsin bakan gözleri
Özlem dindirmeli Çetmi'nin Sesi
Geçmişe götürsün resmi, sözleri
Bir şeyler vermeli Çetmi'nin Sesi

Çetmi'nin kulağı, nabızı, gözüdür
Dünyaya açılan gülün yüzüdür
Köyün kültürüdür insan özüdür
Biz buyuz demeli Çetmi'nin Sesi

Birinci sayfada fihristi olsun
Arayan yerini oradan bulsun
Selam ile yine yerinde dursun
Düzene girmeli Çetmi'nin Sesi

Çetmi'nin sesinden başkan anlatsın
Sonra diğerleri değerler katsın
Doğruları övsün yanlışa çatsın
Objektif görmeli Çetmi'nin Sesi

Anı anlatılsın bugünden dünden
Ayrı kalınmasın sözün özünden
Çoğu darılmasın azı yüzünden
Ortaya sermeli Çetmi'nin Sesi

Çok basit olmasın çıkan yazılar
Uzun da olmasın okumak sıkır
Hoşa giden olsun verirken karar
Yazmalı çizmeli Çetmi'nin Sesi

Konular Çetmi'den fazla taşmasın
Kimileri gelip haddi aşmasın
Kültüründen fazla uzaklaşmasın
Tartarak seçmeli Çetmi'nin Sesi

Mesaj iletirken gönül kırmadan
Göz yapalım derken kafa yarmadan
Kötü niyetliye çok aldırmadan
Herkesi sevmeli Çetmi'nin Sesi

Yazılar şiirler anlamlı olsun
Herkes kendisinden bir şeyler bulsun
Farklı resimlerle sayfalar dolsun
Elekten süzmeli Çetmi'nin Sesi

Bilgiler verilsin tarihimizden
Haberdar olalım geçmişimizden
Bir şeyler katalım yüreğimizden
Kalplerde gezmeli Çetmi'nin Sesi

Çetmi'den haberler sayfası dardır
Ülkede, dünyada Çetmi'li vardır
Çetmi'li hepsine özlem duyardır
Derine inmeli Çetmi'nin Sesi

İnsanlar tanısin birbirlerini
Birleştiresin gerçek sevgilerini
Hep devam ettirsin bu eserini
Her eve girmeli Çetmi'nin Sesi

Niğmetullah derki bunlar da yetmez
Toprağa tohumu atmazsan bitmez
Gayret edilmezse sonuca gitmez
Hoşgörü ekmeli Çetmi'nin Sesi

ÇETMİ / 17.04.2008

BAŞKAN VE ADAMLARI

Nurettin ÖZEL

Daha on iki yaşında iken diğer kardeşleri ile birlikte Almanya'ya gitmek zorunda kalan ve ondan sonra ise tam yirmi yıl memleket özlemi ile yanıp

tutuşan, Yarı Alman yarı Türk kültürü ile yetişmiş Mehmet Ali'nin hikâyesini anlatmak istiyorum sizlere.

Doğu Almanya ve batı Almanya'nın birleşmesinden sonra işsiz kalan bir babanın ve ilkokulu bile bitirmeden evlendirilmiş bir annenin altı çocuğundan biridir Mehmet Ali.

Tam otuz iki yaşında bedelli askerlik yapmak için Antalya hava alanına indiğinde duyduğu ezan sesi ile gözleri dolan, yüreği ve gönlü bizim, bizden olan her şeye hasret bir genç adamdır Mehmet Ali.

Köyde geçen on iki yıllık çocukluğu ve o çocukluğunda geçen hiç ama hiç unutmadığı hatıralar vardır yüreğinin bir köşesinde.

Okumayı çok sevmektedir, kültürlü bir adamdır Mehmet Ali. Kısa dönem paralı askerliğini Burdur bucaktaki birliğinde tamamladıktan sonra halaları teyzeleri, dayıları emmileri ve de çocukluk arkadaşları ile kucaklaşıp hasret gidermek için düşer yollara ve varır köyüne.

Aslında beş altı günlük bir tatil yapma düşüncesi ile geldiği köyden tam altı ay ayrılamaz, Köy kahvesinin müdavimi, herkesin sevdiği bir insan olup çıkar bir anda.

On iki yaşında terk ettiği köyünün bir adım bile ilerlememiş olduğunu görür Mehmet Ali ve doğal olarak köyün sorunları içinde bulur kendisini. Gerçi köy artık belediyelik olmuştur, başkan ve yardımcıları vardır, belediye personeli vardır ama her nedense hiçbir yeni çalışma yoktur köyün ve köylünün geleceği için. Ne bir müteşebbis, nede bir teşebbüs vardır sorunları çözüp sonlandırmak için...

Belediye seçimleri yakındır ve Mehmet Ali Almanya'daki sıkıcı ve monoton hayatını kendini doğup büyüdüğü bu köye adayarak renklendirmek ister, bir nevi sorumluluk üstlenmek ve köyüne manevi borcunu ödemek duygusuydu bu.

Bu kıvılcımı Halil emmi düşürmüştür Mehmet Ali'nin yüreğine. Çünkü o, ah yeğen bu köye sizin gibi okumuş biri başkan olacaktır ki bak o zaman bu köy ne olur diyerek bir taraftan Mehmet Ali'yi överken, diğer taraftan, sokakları eşek ve sığır pisliği ile dolu belediye mi olur, devlet nüfus başına para gönderiyor ama onu da kullanmak için akıl gerekli, belediyenin parası bankada, Personeli de belediyede yatarken kalkınma- ➤

mı olur diye belediyeyi eleştirirken, birden çıkarıverdi ağzındaki baklayı, yeğen bu sefer benim adayım sensin, gelin kız oğul uşak 22 tane reyim var hepsini sana atarım sen yeter ki he de ve gerisine karışma dedi Mehmet Aliye.

Sonrada Mehmet Ali'nin kolundan tutarak bu sefer benim adayım Mehmet Ali'dir arkadaşlar diyerek, sözcük dağarcığındaki en parlak kelimelerle bir nutuk irat etti kahvedekilere... Mehmet Ali okumuş adam, dış devlet görmüş adam hepimiz destekleyelim ve kasabamızı kalkındıralım diye de süsledi nutkunun sonunu...

ye başkanı olmak istediğini yazıyor ve bu konudaki düşüncesini soruyordu.

Mektup gideli tam on iki gün olmuştu ki, bir akşam tam kahvede hangi partiden aday olması gerektiğini, kimlerin belediye encümeni olacağını tartışırken belediye otobüsünün muavini girdi kahvenin kapısından, arkasında ise Helga görüldü o göz kamaştırıcı güzelliği ile.

Mehmet Ali donup kalmıştı. Helga senin ne işin burada demeden, Mehmet Ali'nin boynuna sarıldı Helga ve o kalabalığın içinde şapur şapur öpmeye başladı onu.

Kahvedekiler bu dekolte giyinişli güzel kıza bakıyorlardı. Tabi kimisi yüzüne, kimisi ise dizden dört parmak üstünde kısacık bir eteğin açık bıraktığı dolgun bacaklarına.

Çaylar söylendi sonra ve bütün kahvedekiler tek tek Helga ile tokalaşmak için sıraya girdiler, hoş geldin yenge diyerek tek tek tokalaştı hepsi. Hepsini sanki kırk yıldır tanıyormuş gibi yanaklarından öptü Helga.

Sonra Mehmet Ali'nin halası Nazife Hanım neredeyse topuklarına kadar inen bir köy elbisesi dikti Helgaya, tam köy elbisesi denemezdi buna, biraz köy biraz şehir karışımı bir şeydi.

Ertesi sabah postaya bir mektup verildi köyden, gönderen Mehmet Ali Duru, alıcı ise bir garip isim Helga bilmem ne. Mektubu veren Mehmet Ali'ydi ve ileride evlenmeyi düşündüğü Alman sevgilisine köyüne bele-

Helganın bacakları kapanmıştı ama masmavi gözleri ve omuzlarına kadar dökülen sap sarı saçları ile Helga hala herkesin dikkatini çekiyordu ve ona artık herkes başkanın hanımı diyordu.

Başkanlık sarayı neresi diye sordu Helga, köhne dış duvarlarının sıvası dökülmüş üzeri ağaç örtü ile kaplı, tahta merdivenle yukarı çıkılan önünde ince bir borudan bayrak direği ve giriş holünde kırmızıya boyanmış yangın kovaları ve girişin en değerli köşesinde Atatürk büstü ve büstün arkasında büyükçe bir tabelada ey Türk gençliği diye başlayan Atatürk ün nutku yazılı olan eski bir binayı gösterdi Mehmet Ali.

Şaşırmıştı Helga ve gördüğü her şeyin resmini çekiyordu. Niye çektiğini sordu Mehmet Ali. Arşiv dedi Helga, başkan olunca daha güzelini yapacaksın, o zaman yok olacak, tarih olacak bunlar dedi Helga.

Helga, Mehmet Ali'nin danışmanı gibiydi sanki, ona yön veriyordu ve köyün bütün kadınları ile arkadaş olmuştu. Gerçi hiç birisi ile tek kelime bile konuşamıyordu, zaten konuşsa da anlamıyorlardı ama bakışlarındaki sıcaklık, tebessüm edince görülen bembeyaz ve muntazam dişleri, başına kendi isteyerek taktığı yarım eşarbından dışarı sarkan perçemleri ve sevgi dolu mas mavi gözleri onu köylü kadınlarına sevdirmiş o da köylü kadınlarının sevmiştir.

Seçimlere iki ay kadar bir zaman kalmıştı ve eski başkan hala tekrar adaylığını koymayacağını diyordu ve henüz yeni bir adayda çıkmamıştı Mehmet Ali'nin karşısına. Mehmet Ali ise dokuz kişilik encümen adayını belirlemeye çalışıyor, Helga ise konuştuklarından tek kelime bile anlamadığı köylü kadınları ile yeniden temizlenip duvar-

ları kireç badana ile pırıl pırıl ettiği eski bir evi seçim bürosu yapmıştı kendisine...

Köy ilkokulunda yarım yamalak İngilizce öğrenen köy çocukları hello yenge diyorlardı Helgaya, dankişön diyordu Helga. Dankişön. Çocuklar sevgi dolu bir ses tonu ile söylenen bu tek kelimenin Türkçe manasını arıyorlardı küçücük İngilizce sözcüklerinde. Almanca da aramaları için aradan günler geçmesi gerekiyordu...

Halil emmi neredeyse belirlemişti dokuz kişilik belediye encümenini, tilki gibi kurnaz bir adamdı o, encümenlerini belediyeye ve Başkana ne kadar faydalı olabileceklerine göre değil, ne kadar oy sayısı olduğuna göre belirliyordu ve ekliyordu, önemli olan seçimi kazanmak, hele bir kazanılsın gerisi kolay diyordu. Bir program çıkarmak istiyordu Helga, ülkesinde öyle görmüştü ve öyle biliyordu, bir yeri idare etmeye talip olan bir insanın, o yerin insanlarına idarecilik müddetince su-

nacağı bir iş programı olmalıydı ve bunu seçim konuşmalarında halka açıklamalı ve halk bunları dinleyip düşünmeli kabul ediyorsa oy verip seçimini yapmalı ve sonrada başkandan söylediklerini yapmasını beklemeliydi.

Gerçi Halil emmi burada plan program sökmez, programın olsa da kimse anlamaz diye bunu çok önemsiz görüyordu ama sonunda o da inandı bu plan program işine.

Halil emmi ertesi gün kahvede köylüyü topladı başına ve bu güne kadar kim bize plan program sundu ha, seçilmeden önce kim dedi ben seçilsem şunları, şunları yapacağım diye, ama biz deyeceğiz arkadaşlar, biz başkanlık süresince ne yapacağımızı, kasabamıza hangi hizmetleri getireceğimizi bir plan ve program dâhilinde sunacağız ve siz bu işe he dersiniz bize oy vereceksiniz. Sonrada bizden hesap soracaksınız diye başladı nutuk çekmeye.

Bu plan ve program işi tutmuştu, en azından Halil emmiye konuşacak bir mevzu çıkmıştı ama henüz daha ortada ne plan vardı ne program.

Köylü fakirdi ve kız çocuklarının dokuduğu halıdan ve bayramda seyranda satılan birkaç kurbanlık koyun ve keçi parası gelirinden başka da bir geliri yoktu köylünün. Gerçi köy bağlık bahçelikti ve çok sebze üretiliyordu ama bir kilo bile sebze satılmıyordu ki nakit girdisi olsun.

Bir gün etrafı incelemek ve ayağı yere basan projeler bulabilmek için ve bu fikirleri rahatça enine boyuna düşünebilmek için pikniğe gittiler hep birlikte. Ve orada üzüm bağlarını gördü Helga, buldum diye bağırды sevinerek.

Herkes Helgaya baktı birden bu kadın niye bağırıyor diye. Mehmet Ali tercüme etti

Yanındakilere. Şarap fabrikası kuralım diyordu Helga. Etrafta yeterince üzüm var ve komşu köylerden de gelen üzümlerle nefis bir şarap yaparız...

Olmaz dedi Halil emmi ve niçin olmayacağını da izah etti. Mehmet Ali, bizim buraları dinine bağlı bir yerdir, dinimizde de şarap haramdır kimse bu işe he demez diye. Helgaya tercüme etti Halil emminin söylediklerini.

Anlayışla karşıladı Helga ve yeni bir fikir sürdürdü ortaya. O zaman sizin burada yaşayan halkın, örf ve adetlerine ters düşmeyen, dinine aykırı olmayan projeler üretmelisiniz diyerek açıkladı fikrini.

Hay ceddine rahmet diyerek Helganın gayri Müslim ceddine rahmet okudu Halil emmi. sonra Helganın fikirleri doğru ama bu konuda ne benim dini bilgin yeterli ne de senin diye ümitsizliğe düştü birden.

Yine Helga çözdü düğümü, bu çalışmalara sizin papazı da çağırılmalısınız diyerek.

Papaz değil dedi Mehmet Ali İmam, bizde din adamlarına imam derler diye izah etti Helganın anlayacağı şekilde ve köyün imamını ve öğretmenini de bu toplantıya çağırmaya, fikirlerini almaya oy birliği ile karar verdiler.

Halil emminin kestiği koyun etleri közleme yapıldı ilk önce, sonra kavurma yapıldı ve iştahla yendi hep birlikte.

O akşam yatsın namazından sonra cami imamı ve ilk okul öğretmeni Rüstem beyde katılmıştı çalışmalara. Gerçi öğretmen imamında benimde politik çalışmalara katılmamız doğru değil ama madem ki benden fikir soruyorsunuz söylememde bir mahzur yok diyere anlattı köyün ilerlemesi,

Halktaki ahlaki yozlaşmanın kimlik erozyonunun giderilmesi için yapılması gerekenleri.

Tam bir haftalık bir çalışma sonucu kesinleşmişti program. Buna göre, ilk önce köye bir tarım kredi kooperatifi kurulacak ve köylünün ekip diktiği meyve ve sebze para eder hale getirilecekti,

Sonra suyun çıkmadığı yerler için iller bankasına gidilecek ve köyün içinde boşu boşuna akıp giden çayın suyu bu arazileri sulaması için proje çalışması yapılacak, ardından ise tarım ve orman bakanlığından aşılı fidan alınıp köylüye bedava dağıtılarak elma, kiraz, armut, şeftali, kayısı gibi meyve üretimi artıracaktı.

Koyunculuk ve inekçiliği teşvik için belediye ve köyün ileri gelenlerinin ortaklığı ile bir süt mandırası kurulacak ve köylünün elde ettiği sütün para etmesi sağlanacaktı. Halıcılık teşvik edilecek, halı tezgahları artırılacak ve kök boya ile boyanmış yünler özel olarak hazırlanacak eski Türk motifleri ile dokunulan halıları Helga Almanya ya götürecek orada pazarlayıp köylüye büyük bir girdi sağlanacaktı. Belediye milli eğitim müdürü ile görüşüp köy okulunun bahçesine büyük bir çocuk bahçesi yapılacaktı. Birde bilgisayar destekli ve yirmi dört saat internet ağına bağlı bir kütüphane kurulaca ve köylünün okuması sağlanacaktı.

Köy arazilerinin toprak tahlilleri yapılacak ve köylünün körü körüne tarım yapmasını bitirip hem elindeki topraktan daha iyi verim alması sağlanacak hem de bilinçli tarım yapılması sağlanacaktı.

Yine belediye ve köy ileri gelenlerinin desteği ile köye kırk elli kişinin çalışabileceği bir küçük el sanatları atölyesi açılacak ve bu atölyede antik eşyaların minyatürleri

Yani daha küçük boyutta olanları üretilecek ve antik ve nostaljik ürünler olarak piyasaya sürülecekti. Köy gençleri spor yapmaya teşvik edilecek ve bilhassa güreş konusuna ehemmiyet verilip köyden şampiyonlar çıkaracak ve köydeki zeki, müzik ve resim konusunda yetenekli çocukların okuyabilmesi için finans kaynakları oluşturulacak, dışarıda ki köylüleri köye çekmek için kırk yataklı bir otel yapılacak, köyün yaşlılarına moral desteği vermek için dini ve tarihi yerlere yurt içi geziler düzenlenecek, Köydeki vasıfsız iş gücünü vasıflı elaman gücüne çevirmek için çeşitli meslek kursları düzenlenecek, köy gençlerinin evlenme durumlarında onlara maddi ve manevi destek sağlanarak ahlaki çöküntüler giderilecek, ağaç dikmek isteyen köylüye belediye sadece mazot parasına fidan yeri kazmak için kepçe verecek ve köyün daha düzgün yapılaşması için ev yaptıranlara belediye plan ve proje verecek. Köyde bir hamam, bir fırın ve birde lokanta yapılacaktı. Bunlar ve buna benzer tam yetmiş kalem bir proje çıkmıştı ortaya. Projeler yapılabilirliği ölçüsünde tekrar gözden geçirilip Halil emmi de onay verdikten sonra kahvede halka açıklandı tek tek.

Ve kahve dâhil köyün en işlek yerlerine asıldı programlar, hatta fotokopi yaptırılarak köy dışında yaşayan hemşerilere postalandı bir bir.

Bu işlere ilgisiz tek kişi vardı köyde o da tahmin edeceğiniz gibi, koca köyün tek müzmin bekârı turist Yusuftu, turist Yusuf senelerce köyden dışarıda, hatta yurt dışında dolaşmış halkın tabiriyle bir baltaya sap olamamış ve sonunda köye dönmüş ne hayvancılıkla ne de toprakla tek bir işi >

Olmayan otuz beş kırk yaşlarında bir adamdı.

Gerçi köye ilk geldiği zamanlar -tam on yıl kadar önce- onunda bu projelere benzer projeleri olmuştu ama hiç birisini hayata geçiremeyince karamsarlığa düşmüş aylak aylak köyde dolaşan, nereden yiyip içtiği nereden geliri olduğu bilinmeyen tek adamdı o.

Bütün köylü heyecanlanmıştı bu projelere, kimisi hiç inanmıyordu, kimisi ise yapılabilirse güzel olur diyordu ama turist Yusuf bu konu da tek kelime bile konuşmuyordu sadece dinliyordu.

Helga ise çat pat Türkçe öğrenmeye başlamıştı ve imamın hanımı ile olan çalışmalarından mıdır, yoksa her gün dinlediği imamın güzel sesi ile okuduğu ezandan mıdır nedir etkilenmiş ve Müslüman olamaya karar vermişti Helga. İlçe müftülüğünün de katılımı ile büyük bir törenle Müslüman oldu sonunda.

Gerçi birçok kendini bilmez Helganın Müslüman olmasını reklam amaçlı diye dedi kodu çıkarmıştı ama bunları hiç duymamış gibi davranıyordu Helga. Gerçi duysa da anlamazdı ama olsun o yeni kabul ettiği dine dört elle sarılmış hatta imamın hanımından kuran dersleri almaya çoktan başlamıştı bile.

Seçime bir ay kadar bir zaman kalmış olmasına rağmen hala yeni bir aday çıkmamıştı. Başkanlığı devam eden yanık Mustafa dâhil herkes Mehmet Aliye geleceğin başkanı gözü ile bakıyordu artık.

Halil emmi ise birinci sıradan belediye encümen adayı olduğu için başkan yardımcılığını üstlenmiş ve şimdiden halkla arasında mesafe koymaya başlamıştı.

Artık eskisi gibi sık sık kahveye gelmiyordu Halil emmi ve biz

Söyleyeceğimizi söyledik diyerek nutuk atmaya da bırakmıştı.

Seçimlere yirmi gün kala ne olduysa oldu eski başkanın tekrar aday olası tuttu birden.

Gerçi köyden hiç kimse ondan ve onun icraatlarından memnun değildi ama, yinede aday olurda eski yaltakçıları ve dalkavukları onun yanında yer alırsa Mehmet Aliyi zorlayabilirdi.

Hiç şansı yok diyordu Halil emmi, bu sefer hiç şansı yok diyerek köydeki parti çekişmeleri ve de bölünmüşlükleri toparlamak, birlik ve dirliği sağlamak için Mehmet Aliyi bağımsız aday olarak bildirdi ilçe seçim bürosuna.

Aynı gün yanık Mustafa da adaylığını bildirdi, yedekleri ile birlikte sundu encümen listesini.

Köy kahvesinde hararetli konuşmalar yapılmaya başlamıştı, Halil emmi tekrar dönmüştü meydana. Eski başkanın bu güne kadar ne hizmetini gördünüz, sizin için ne yaptı hangi taşın üzerine taş koydu, köy hakkında ne programı var diye ağır konuşuyor, bu işler Plan program işi arkadaşlar diyordu da başka bir şey demiyordu.

Sonra parti arabaları geldi gitti köye, saatlerce konuştular kahvede, halk bıkmadan uzanmadan dinledi onların palavralarını. Hiç kimse çıkıp da demedi bu güne kadar neredeydiniz yeni mi aklınız başınıza geldi diye sormadı nedense.

Sayıllı günler çabuk tükenir derler ya tükendi sayıllı günler ve seçim sandıkları geldi köy ilkokuluna, mühürlendi ağızları.

O sabah ilk defa ümitsiz konuşuyordu Halil emmi, işimiz zor yeğen diyerek.

Önemli değil diyordu Mehmet Ali ben köyüm için bir şeyler yapmak istedim ve ne yapacağı mı da yazılı olarak duyurdum. İnsanlar iltifat ederlerse çıkar söylediklerimi yapmaya çalışırım etmezlerse bu onların sorunu. Ben Helgayı da alır çeker giderim diyordu.

Oylar kullanılmaya başlamıştı artık, imam oyunu kullandıktan sonra Mehmet Alinin yanına geldi bunlar çıldırmış diyerek.

Eski başkanın oyların kendisine verilmesi için her eve para dağıttığını ve büyük yemin ettirdiğini söylemiş öğretmen ve ben bu rezilliğin tanığı olmak istemiyorum diyerek çekip gitmiş iki günlük izin alarak. Helga çok üzülüyordu olanlara nasıl olur diyordu, nasıl olur üç beş kuruş

para için insanlar kendi geleceklerini, çocuklarının geleceğini nasıl riske atarlar. Nasıl Mehmet Ali gibi bir adama sırtlarını dönerler, onca konuşmalara ne oldu diye soruyordu imama. İmam peygamberimizin, insanlar kimi hak ediyorsa onunla idare edilirler demiş diyerek anlamlı bir cevap verdi Helgaya.

Akşam oluyordu sandıklar kapandı ve sayımlar başladı. Ama Mehmet Aliye tek bir oy bile çıkmıyordu sandıklardan, bütün oylar eski başkanın isim hanesine yazılıyordu. Sonunda imamın oy kullandığı sandıktan iki ve başka bir sandıktan da tek bir oy çıktı Mehmet Aliye. Toplam üç oy almıştı Mehmet Ali. Gülümsedi imam, üzülme her şeyde bir hayır vardır diyerek sıvazladı Mehmet Ali'nin sırtını. Yarım yamalak Türkçe'si ile her şeyde bir hayır vardır dedi Helga.

Halil emmi görünmüyordu ortalıkta, sonrada Halil emminin başkanın listesinden de birinci sıradan encümen adayı olduğu çıktı ortaya... Mehmet Ali hayret dedi, hayret ki ne hayret dedi imam.

O gece imamın evinde yattı Mehmet Ali, sabah namazına gitti onunla.

Kahvaltıda merak ettikleri tek şey üçüncü oy sahibinin kim olduğuydu. Çünkü imam ve karısı Mehmet Aliye oy vermişti ve Mehmet Ali kaydı olmadığı için oy kullanamamıştı. O zaman üçüncü oyu kim atmıştı. Öğreniriz dedi imam.

Sonra birlikte kahveye gittiler kahvede herkes sus pus içindeydi.

Mehmet Ali ortaya çıktı ve herkese teşekkür etti ve merak ediyorum dedi sonunda iki oyu kimin verdiğini biliyorum üçüncü oyu da kim verdiğini öğrenip gönül rahatlığı içinde ayrılmak istiyorum aranızdan diye bitirdi sözünü.

Köşede oturmuş hiç konuşmadan Mehmet Aliyi dinleyen turist Yusuf seslendi yerinden, ben verdim kardeş diyerek.

Şaşırdı Mehmet Ali, sen dedi bu güne kadar hiç yanımda olmadın ki diyerek belirtti şaşkınlığını.

İşin sonunu gördüm dedi turist Yusuf, bu insanların sonunda böyle bir oyun oynayacağını tahmin etmişim diye açıkladı niçin yanında olmadığını.

O zaman niye oy verdiniz diye sordu Mehmet Ali.

Doğrunun yanında olmak için dedi turist, doğrunun, tek başıma bile olsa iynin güzelin yanında olmak istedim. Ama üzölme sen kazandın bizlerse kaybettik diye devam etti sözüne, bizler kaybettik çünkü bir beş yıl daha bu köyde taş üstüne taş konmayacak.

Ama üzölmiyorum dedi turist, üzölmiyorum çünkü bu insanlar böyle bir idareye müstahak olmuş insanlar. Eğer senin sunacağın o hizmetlere layık olsalardı mutlaka sen kazanırdın. Çünkü Allah hiçbir zaman kullarına adaletsizlik yapmaz diye bitirdi sözünü...

O günün akşamüstü öğretmeni köye getiren araba ile geri döndü Helga ile Mehmet Ali. Uğurlamak için imam, imamın hanımı ve öğretmen vardı sadece.

Sonra Halil emmi geldi nasıl ve ne yüzle geldiyse. Hakkını helal et yeğen bizler cahil insanlarız diyerek. Gülümsedi Mehmet Ali, gülümsedi Helga. Sonra uzaklaşıp gitti araba.

Uzaklaşan arabaya bakarken bu seçimin tek galibi var o da Helga diyordu köyün imamı, yüreği boş olarak geldi İslam'ın güzelliğini keşfetti ve kalbi Allah sevgisi çarparak geri dönüyor.

İmamın hanımı ise kuranı okumayı yeni sökmüştü, sesi de çok güzeldi diye Ağlıyordu bu güzel alman kızı için...

VATANIM

Abdullah AYDOĞDU

Eski tarih camimizi yıkmışlar,
İki misli temelini atmışlar,
Modern üç katlı yüksek yapmışlar,
Allah razı olsun sizden VATANIM...

Yerli tarih camimizi yapmışlar,
Üzerine kubbesini çatmışlar,
Poyrazına minareyi dikmişler,
Hayıra meyilli güzel VATANIM...

Topçu Mahmut Kerim ustabaşları,
Emir verir: -"düzgün koyun taşları",
Sağolsun vatanın bütün gençleri,
Gençlerle ün almış güzel VATANIM...

Kerim usta apörleden ünlüyor,
Vatandaşlar bunu candan dinliyor,
"Bir an evvel bitsin, tez gelin" diyor,
Hepsi birden hayra koşar VATANIM...

Gençlerimiz yurt dışına gitmişler,
Camimize hepsi yardım etmişler,
"Eksiğini yine yazın" demişler,
Kazancınız helal olsun VATANIM...

Sağolsun vatanın bütün gençleri,
Dolaşsam dünyayı yoktur eşleri,
Avcı Osman hepisinin başları,
Evliya yatağı güzel VATANIM...

Hasanlar, Hatipler, Emin gittiler,
"Cami size emanettir" dediler,
Yerimizi boş koymayın dediler,
Âlimin tükenmez senin VATANIM...

Amelesi hep âlimler torunu,
İncelersek yatırlardır soyumuz,
Keyif ile gezsem bütün dağını,
Hep âlime rastlar güzel VATANIM...

Bozdağ'ın başını duman bürüdü,
İlkbaharda çayır çimen yürüdü,
Ahmet Bayram derler bir kuş var idi,
O'nu da elinden saldın VATANIM...
Mekke Medine'ye uçtu VATANIM...

Sabah güneş Gökseki'ye vurmuştur,
Yeşilliği her tarafı sarmıştır,
Eskilerden İhsan Hoca kalmıştır,
O'da sırasını bekler VATANIM...

Âlimleri saymak ile bitmiyor,
İmam Ahmet hiç hatırdan çıkmıyor,
Hep geçmişler bizden dua bekliyor,
Ruhlarına okuyalım gece gündüz
VATANIM...

Geçmişlere çok ağladım burada,
Hasanlar, Hatipler, Emin sırada,
İsterim ki toplanalım orada,
Peygamberin huzurunda VATANIM...

Hep biliriz Mevla dönmez sözünden,
Hâdimî merhumu atmam özümden,
Yürüyelim Peygamberin izinden,
Başka yola sapmayalım VATANIM...

İster Ağustos, ister kış olsun,
Tahta kalıp yapın, içi boş olsun,
Ben isterim hep gönlümüz hoş olsun,
Her işiniz kolay olsun VATANIM...

Çeşmeleri, bahçeleri, bağları,
Rüyamda görürüm bütün dağları,
Hiç durmaz gezerim eski yolları,
Eski yollar asfalt olmuş VATANIM...

Mezarlığın duvarını yapmışlar,
Etrafına sümbül çamlar dikmişler,
Büyük küçük, taşın kumun çekmişler,
Hep gidenler rahat yatsın VATANIM...

Anavatan memleketi öğmeli,
Bize düşen geçmişleri sevmeli,
Yaratan Allah'a boyun eğmeli,
Tarife hacet yok, bilir VATANIM...

Vatan sana hiç yardımım olmadı,
Talih bana bu fırsatı vermedi,
Talih benim hiç yüzüme gülmedi,
Dilden sevmiş oldum seni VATANIM...

Haksız yere hatır yıkmak istemem,
Kimsenin hakkına bakmak istemem,
Hiçbir zaman senden geçmek istemem,
Geçmişlerim sende yatar VATANIM...

Allah Allah der de çayları akar,
Ezanın sadesi dağları yıkar,
Aydoğdu uzatma, bu kadar yeter,
Ne kadar söylesem değer vatanım,
Yıllarca konuşsam değer VATANIM...

Kamış kalem ile yazı yazarım,
Sözlerimi birbirine özerim,
Bilmem nerde kalır benim mezarım,
Mühim olan îman, Kur'an VATANIM...

Bu kadar söyledim vatan adına,
Bin sene yaşasam doymam tadına,
Gelin diye el ediyor Medine,
Hac sevabın aldım güzel VATANIM...

KIR ÇİÇEĞİM

Ali ASLAN

Kır çiçeğim değmesin yad eller sana
Hatır sorsun kelekler korusun melekler
Şehre gelme seni kendine benzetir
Seradaki kokusuz çiçekler

Kır çiçeğim sakın güller açma
Düşersin saksıya vazoya
Koklar seni yâd eller doya doya
Sen kırlarda güzelsin kır çiçeğim

Senin kıymetini bilir arılar kelekler
Komşudur sana kekikler
Duacıyım seni korusun melekler
Kır çiçeğim değmesin sana yad eller

Ne güzel kokun var senin kırdan
Solarsın şehirde kasabada
Kıymetini kimse bilmez orda
Sen dağlarda güzelsin kır çiçeğim

Sakın bir bardak suya kanma
Yağmurlar sular seni doya doya
Yakışmazsın balkona ve salonlara
Sen ne güzelsin kır çiçeğim kırlarda
İzmir/1995

ÖZLEYİŞ

Ali ASLAN

Şu Çetmide çocuk olsam
Saklambaç oynasam damlarda yorulsam
Uykum gelse, yastıksız kıl çulun üstünde
uyusam

Koyun kuzu gütsen dağlarda
Kuzu kulak toplasam bağlarda
Kar suyu içsem kısılsa sesim
Varsın yırtık olsun el örmesi fesim

Olmasın sırtımda kışlık yeğim
Varsın eski olsun yazlık gömleğim
İstemem buğday arpa ekmeğin
Ağzıma katın döğmeli ekmeğin

Arkadaşlar ile otursak suyun başına
Katıkları karıştırsak yesek doya doya
Benim inekler varırsa bir zarara
Sakın ceza kesmeyin bende bulamazsınız
para

CENNET MEKANIN OLSUN EY CANLAR CANI

Yazan: yeğeni Ahmet YAZICI

Bir yıldız kaydı gökyüzünden
Bir can çıktı o güzel bedenden
Bulgur gibi boşaldı yaşlar gözümden
Cennet mekânın olsun ey canlar canı

Küçüktük hep babam derdin bizlere
Neşe saçardın, huzur verirdin yüzlere
Hasret bıraktın bizi tatlı sözlere
Cennet mekânın olsun ey canlar canı

Bu zalim hastalık ansızın vurdu
Allahın takdiriymiş yaşam son buldu
Bütün dualarımız hep sana doğru
Cennet mekânın olsun ey canlar canı

Yıkıldı gönüller harabe oldu
Sensizliğin acısı içimize vurdu
Sevenlerin toplandı saflar hep doldu
Cennet mekânın olsun ey canlar canı

Bir cuma günü geldi vefa hatârin
Üzüldü yavruların acıları derin
Herkezde vardı ayrı bir yerin
Cennet mekânın olsun ey canlar canı

Geride bıraktığın çocukların ağlar
Her birinin yüreğini yokluğun dağlar
Mezarının başında edildi dualar
Cennet mekânın olsun ey canlar canı

Takdiri ilâhi böyleymiş
Güzel Allahım seni çok severmiş
Son nefeste kelimeyi Şehadet vermiş
Cennet mekânın olsun ey canlar canı

Zalim felek yıktı geçti gönlümü
Be deli gönül başka bir şey istemez
Sensizliğin acısını kimseler bilmez
Cennet mekânın olsun ey canlar canı

Döküldü yapraklar kalmadı özüm
Söyleyecek başka yoktur bir sözüm
Rahat uyu mezarında sevgili amcam
Cennet mekânın olsun ey canlar canı

Hatıp hocalardan Mehmet'in oğlu
Cennet yolu olsun sıratın yolu
Yönünü doğrultun mahşere doğru
Cennet mekânın olsun ey canlar canı

Çalıştın durmadan hep dünya hali
Ehtiyar oğluydu babanın adı
Şu yalan dünyanın kalmadı tadı
Cennet mekânın olsun ey canlar canı

13 Haziran 2008 de vefat eden sevgili
amcam Ahmet Yazıcı'ya hitaben yazılmıştır.

CANIM DAYICIĞIM

Kerim BOZDAĞ

Anamın kardeşi, ebemin ak Mustafa'sı sevgili dayıcığım bırakıpta gittin bizleri gurbet ellerde. Hasretle geçirdiğin günler, aylar hatta yıllar senin o engin yüreğinde bir prangaydı sanki. "Bana Konya'yı değil dünyayı verseler istemem. Köyümde iki göz yerim olsun yeter" demiştin. Çok şey istemedin hayatta... Bedeninle çalıştın alın teri döktün ömrün boyunca kimseleri aldatmadın. Hayatın bir ızdırap yumağı gibi düğümlendi kalbine. Her gelişin gözlerinden akıttığın yaşlarla yuyardı yüreğimizi ve ayrılıklarda yüne gözlerinden akan yaşlarla dindirirdin çığlıklarımızı...

Gelişlerin vardı bahar gibi, şenlenirdi evimiz barkımız yurdumuz yuvamız. Sana kavuşmak kimi hasretlerin dinmesi demekti. Evinin balkonunda oturup sohbet etmek ayrı bir lezzet katardı hayatımıza. Gece geç vakitlere kadar oturur oturur otururduk. Kısa bir an içinde olsa ayrılıvermek zor gelirdi bizlere. İçimizdeki ayrılık acısını ancak böyle dindirirdik. Her günümüz böyle geçerdi taa ki ayrılık vakti saati gelip çatıncaya kadar.

Seni çok özleyeceğiz. Gebe kayasına baktığımız zaman düştüğünü, düşüpte yaralandığını hatırlayacağız. Gelişlerini anacağız, gidişlerini yaşayacağız.

Senin hatıraların kazındı içimizin derinliklerine, artık onlarla ve senle yaşamayı yeniden öğreneceğiz.

Ruhun şad, mekânın cennet olsun.

DÖŞÜ MUSTAFA

Niğmetullah UÇAR

Nüfustaki adı Ömer'di onun
Böyle anılmıştır Döşü Mustafa
Ahrette cennet mekânı olsun
Bizden ayrılmıştır Döşü Mustafa

Her Çetmili gibi çocukluk geçti
Büyüdüğü zaman gurbete gitti
Parasız yaşamak canına yetti
Hayale dalmıştır Döşü Mustafa

Fransa'ya gitmek istemektedir
O çok isteyince Mevla gönderir
Yaşamı orada devam ettirir
Orada kalmıştır Döşü Mustafa

İnsanlar içinde fazla bulunmaz
İçine kapanık ortaya çıkmaz
Bu yüzden gençlerin çoğu tanımaz
Hep ayrı kalmıştır Döşü Mustafa

Onu çok yakından tanımayanlar
Oğlu Ahmet ile tariftten anlar
Asem'in babası tam tarif yapar
Artık tanınmıştır Döşü Mustafa

Fransa'da geçer uzun yılları
Gurbette yaşıyor kışı baharı
Çetmide dolaşır tüm duyguları
Sılayı anmıştır Döşü Mustafa

Eskiden hastadır kontrole gider
Doktor ameliyat tehlikeli der
Tedavi görerek çok zaman geçer
Kendine bakmıştır Döşü Mustafa

Hastalığı nedir onu ben bilmem
Önemi de yoktur içine girmem
Kader gerçekleşir başka şey demem
Mekândan çıkmıştır Döşü Mustafa

Altı haziranda hastaneye
Kendisi gitmiştir dert bitsin diye
Kanaması vardır dönmez geriye
Sedyeye yatmıştır Döşü Mustafa

Hemen ameliyat olması şarttır
Doktorlar acilen içeri alır
Cerrahi bu işlem tamamlanmıştır
Odadan çıkmıştır Döşü Mustafa

Serin bir odaya baygın konulmuş
Ayılması için bekleniyormuş
Her şey normal iken birden kalp
durmuş
Donarak kalmıştır Döşü Mustafa

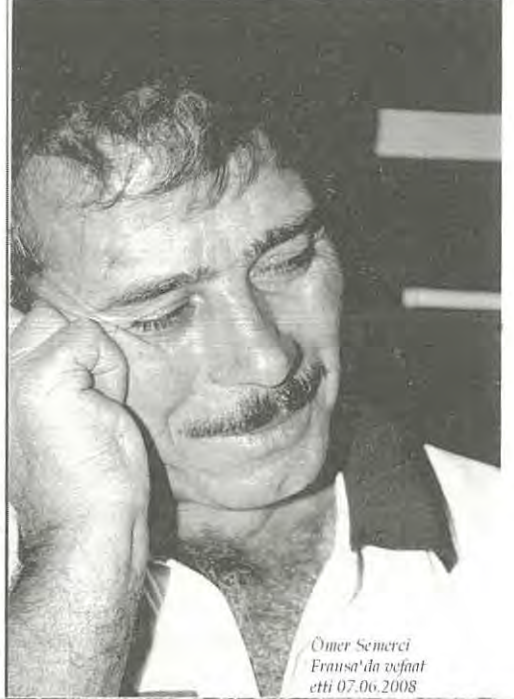
Kalp masajı yapar doktor gelerek
Kırk beş dakikalık uğraş vererek
Kalbi çalıştırır emek vererek
Zor nefes almıştır Döşü Mustafa

Kalp uzun bir süre çalışmayınca
Ciğerler su toplar kan varmayınca
Doktorlar ümitli olamayınca
Öylece kalmıştır Döşü Mustafa

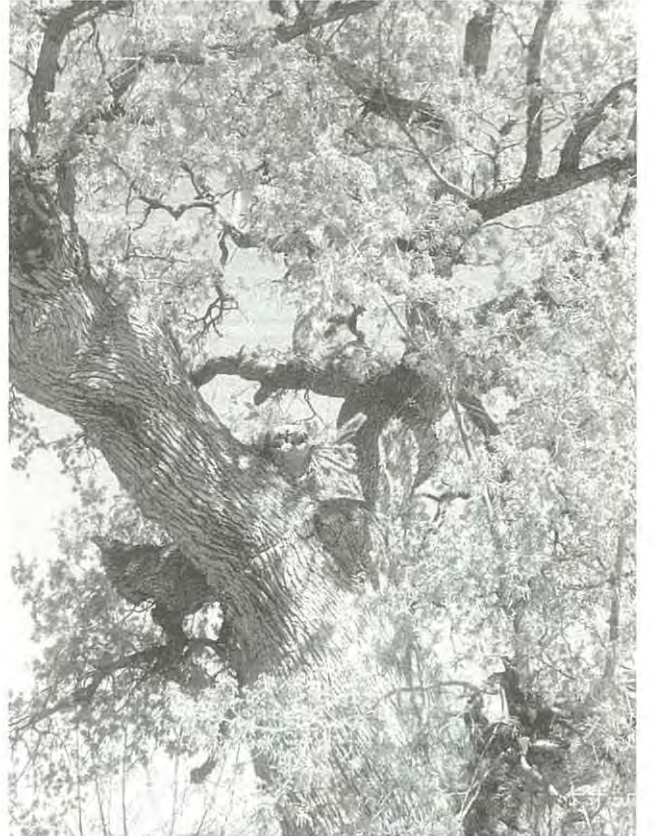
Doktorlar durumu haber veriyor
Yakınları gelsin görüşsün diyor
Sevenleri hemen ora geliyor
Onlara bakmıştır Döşü Mustafa

Yedi haziranda sabah vaktinde
Dünyaya bakmıştır son nefesinde
Artık ruh sonsuzluk âlemlerinde
Bedenden çıkmıştır Döşü Mustafa

Mekân cennet olsun nur dolsun kabir
Emir büyük yerden elden ne gelir
Bize düşen ona dua etmektir
Menzile varmıştır Döşü Mustafa

Ömer Semerci
Fransa'da vefat
etti 07.06.2008

KEZBAN BAKDEMİR

Niğmetullah UÇAR

Perşembe gün köyde hastalanınca
Konya'ya gidiyor Kezban Bakdemir
Acil kapısına araç varınca
İçeri giriyor Kezban Bakdemir

Hastanede doktor yüzüne bakar
Muayene için hazırlık yapar
Tahliller isteyip teşhisi koyar
Bir şey hissetmiyor Kezban Bakdemir

Çetmiden yaşanmış çileli ömür
Dünyada tükenen en son günüdür
Hastaneye gelir dostları görür
Komaya giriyor Kezban Bakdemir

Oğlu Antalya'dan gelir yanına
Kavuşmak istiyor öz anasına
Ortak olmak ister can acısına
Geleni bilmiyor Kezban Bakdemir

Cuma günü akşam vefat etmiştir
Vadedilen süre sona ermiştir
Cumartesi günü kabre girmiştir
Çetmiye geliyor Kezban Bakdemir

Çandır'ın karısı Eminin kızı
Ömrünün sonunda bulmuş marazı
Kader gerçekleşir böyledir yazı
Ömrü bitiriyor Kezban Bakdemir

İnsan doğar büyür sonra da ölür
Doğa kanunudur yaşayan görür
Hayır dualarla anmak günüdür
Dualar bekliyor Kezban Bakdemir

6/6/2008 / ANTALYA

CANIM DEDECİĞİM

Selçuk YAZICI

Ağustos ayında geldim yanına
Beraber çıktık yayla yoluna
Yerlerimizi gösterdin sen bana
İçtik suyumuzu Akmuğar'da

Dikmen yaylasına çıktık beraber
Gezdik gördük her yeri
Sen anlattın bizler ağladık
Hüzün dolu döndük beraber

Annem babam geldi bayrama köye
Kalkmışsın yataktan yorgun ve bitkince
Bizleri sormuşsun gündüz gece
Telefona çıkmamışsın kimselere

Annem babam geldi Antalya'ya
Seni sordum durdum onlara
Dediler dedenin durumu fena
Senin için düştüm yollara

Gece yarsı vardım köye
Seninle geldik göz göze
Sarıldık oturduk diz dize
Ertesi gün veda ettin bizlere

Dedem dedeciğim diye haykırdım
Senin geriye dönmeyeceğini anladım
Mezarlığa Fatiha göndermeye vardım
Varınca hüngür hüngür ağladım.

KAMİL HACALI

Niğmetullah UÇAR

Çetmi ağacının uçar kolundan
Hacı Osmanların kâmil dalından
Biri yere düştü yapraklarından
Artık yaşamıyor Kamil Hacı

Bin dokuz yüz kırkta çetmi doğumlu
Fadime'den olma Kâmilin oğlu
Çilekeş çetmi'li Allahın kulu
Yerini alıyor Kamil Hacı

Çocukken gün geçer kendi köyünde
Antalya'ya gider büyüdüğünde
Dibek kızı ile evlendiğinde
Dünyayı tanıyor Kamil Hacı

Karısı kıymıştı kendi canına
Kaderi kederler tattırdı ona
Sonra kavuşturdu Recep kızına
Dert bitti sanıyor Kamil Hacı

Baba ocağında önce gün geçer
Sonra bir odalı bir eve göçer
Mezarlık kayınca evi de çöker
Neşe tadamıyor Kamil Hacı

Kaderinde vardı hep mutsuzluğu
Yıkmak istiyordu bu yoksulluğu
Bu yüzden Almanya umut bolluğu
Orada arıyor Kamil Hacı

Almanya'ya gider işçi olarak
Paraya mutluluk olur umarak
Kederler neşeye döner sanarak
Hayale dalıyor Kamil Hacı

Depecikte evi çocukları var
Kendisi rızkını gurbette arar
Para kazanınca veriyor karar
Eliyor tartıyor Kamil Hacı

Antalya'da bir ev satın alınca
Oraya taşınır karar alınca
Rahat edecektir kendi aklınca
Evini taşıyor Kamil Hacı

Almanya'dan döner Antalya'dadır
Çocuklardan ayrı gurbet yaradır
Emekli olmuştur vatan sıladır
Burada yaşıyor Kamil Hacı

Bir motoru vardır ona binmekte
Araba almayı çok istemekte
Jigin masrafını çekememekte
Zor bela satıyor Kamil Hacı

Üç kızı evlenir çıkarlar evden
İki oğlu gelin alırlar elden
Evde bir oğlan var onu beklerken
Çevreye bakıyor Kamil Hacı

Zaman ilerlerken sağlık bozulur
Bel fıtığı vardır tedavi olur
Hastanede başka hastalık bulur
Çaresiz kalıyor Kamil Hacı

Dalak büyümesi başladığında
Doktora gitmiyor zorlandığında
Zaman ilerleyip dert azdığında
Fazla geç kalıyor Kamil Hacı

Yıllar ilerlerken bir kaza yapar
Ayağı kırılır doktora çıkar
Her zaman her şeye canını sıkır
Huzur bulamıyor Kamil Hacı

Çocukları ile hep kavgalıdır
Her şeyin üstünde durmamalıdır
Bilir ama yapmaz heyecanlıdır
Hep stres yapıyor Kamil Hacı

Ankara'ya sık sık kontrole gider
İbni sinadadır tedavi sürer
Hastalık seyrini hep takip eder
Çareler arıyor Kamil Hacı

Antalya havası ona yaramaz
O çetmiye gider bir ev bulamaz
Yaylalarda kalır huzurlu olmaz
İçine atıyor Kamil hacı

Akpınar'da kalır mescit yanında
Bazen de yatıyor arabasında
İnsanların onu horlamasında
Kafaya takıyor Kamil Hacı

Baba ocağını yapalım derler
Apartman şekline dönüştürürler
Kardeşleri ile gayret ederler
Fazla çabalıyor Kamil Hacı

Evi tamamlanır göçer köyüne
Hedef belirleyip koyar önüne
Bakmaz insanların kötü sözüne
Hep Hakk'a salıyor Kamil hacı

Hayat devam eder yıllar tükenir
İkibin sekizde haziran gelir
Ayın ilk gününde sıkıntı verir
Köyden ayrılıyor Kamil hacı

Bir gün öncesinde şikâyet yoktur
Akşama bağrında bir sızı olur
Hadime giderek doktoru bulur
Gececek sanıyor Kamil Hacı

Pazar akşamında sızı artmıştır
Eşi Antalya'ya haber salmıştır
Damadı hadimden onu almıştır
Yatıp kıvranıyor Kamil Hacı

Hadimde doktorlar bakıyor önce
Antalya'ya doğru geliyor gece
Her yere bakıyor eve girince
Yerlere yatıyor Kamil Hacı

Soğuk yerler arar içi sıcaktır
Soğuk olan bölge kollar ayaktır
Hastanede derman aranacaktır
Evinden çıkıyor Kamil Hacı

Tıp fakültesine acilden girer
Doktor tahlil yapar kontroller eder
Durumu kritik yatıralım der
Sedyeye yatıyor Kamil Hacı

Ciğerin bir yanı iş görmemekte
Kalbe baskı yapıp onu germekte
Sancıları fazla acı çekmekte
Kalkıp çabalıyor Kamil Hacı

Yoğun bakım için oda aranır
Boşta oda yoktur orada kalır
Nefes almakta da zorlanmaktadır
Tavana bakıyor Kamil Hacı

Şuuru yerinde acısı çoktur
Doktor ilaç verir onu uyutur
Solunum, kalp için yardımcı olur
Gözünü kapıyor Kamil Hacı

Sevenleri gelir hastaneye
Son kere yüzünü görelim diye
Herkes başlamıştır dua etmeye
Hiç kıpırdamıyor Kamil Hacı

Saat on beş gibi aldım haberi
Tıp fakültesinde acildi yeri
Başına vardım ya yoktu haberi
Beni tanımıyor Kamil Hacı

Makineye bağlı nefes almakta
Dünyadan habersiz o uyumakta
Doktorlar çaresiz gelip bakmakta
Yerinden kalkmıyor Kamil Hacı

Saat onsekizde kalbi durmuştu
Kalp masajı ile normal olmuştu
Bekleyene biraz umut doğmuştu
Gözünü açmıyor Kamil Hacı

Biraz sonra kalbi yeniden durmuş
Doktor kırk beş Dakka eliyle vurmuş
Her masaj yapıpta çalışıyormuş
Sonra bırakıyor Kamil Hacı

Saat on dokuzda vadesi doldu
Mana âleminde yerini buldu
Menzile ulaştı çünkü o kuldu
Mekândan çıkıyor Kamil Hacı

O gece cenaze morgda kalıyor
Sabah yakınları gelip alıyor
Evinde yıkanıp kefen sarıyor
Evden ayrılıyor Kamil Hacı

Uncalıda hazır bekliyor kabir
Saat on ikide cenaze gelir
Allah rahmet etsin nurda yat denir
Orada kalıyor Kamil Hacı

Vasiyet gereği öldüğü yere
Dostlar omzunda girdi makbere
Kavuştu Mevla'ya, sevilenlere
Sohbete başlıyor Kamil Hacı

Çetmili biriydi çok seviyordum
Amcamın oğluydu amca diyordum
Ani bir ölümü beklemiyordum
Gönlümde yaşıyor Kamil Hacı

3/6/2008 / ANTALYA

*Hemşerimiz
Haceli Uçar
(Kamil Hacı)
Antalya'da
vefaat
etmiştir.
Kendisine
Allah'tan
rahmet
yakınlara
başsağlığı
diliyoruz....*

ESELERİN BAKİ

Niğmetullah UÇAR

Bugün Konyamızda hakka kavuşmuş
Mevlasını buldu Baki dayımız
Yaşamak yolunda hedefi bulmuş
Dünyadan kurtuldu baki dayımız

Zaten hasta idi birkaç senedir
Emir Allahtan'dır elden ne gelir
Hak vaki olunca eyvallah denir
Hayattan yoruldu baki dayımız

Evi köy girişi yolun üstüydü
Çetminin sevilen bir büyüğüdü
Haktan yana olan doğru sözlüdü
Çalışıp yoruldu baki dayımız

Eselerin baki diye bilinir
Sevilir sayılır çavuşum denir
Söylediklerine değer verilir
Arayı bulurdu baki dayımız

Baki Kılıçaslan bilirkişidir
Sözü dinlenen emin biridir
Her yere yetişen Hızır gibidir
Haklıyı korurdu baki dayımız

Çetmi çevresinde saygınlık taşır
Meselesi olan fikir danışır
Bir pazarlık olsa söze karışır
Yardımcı olurdu baki dayımız

Cenaze olunca onu yıkardı
Kırık çıkık olsa gelir bakardı
Düğünde dernekte yemek yapardı
Karın doyururdu baki dayımız

Tapu kaydı yapan görevlileri
Götürdü gösterdi ölçülen yeri
Doğru sayılmıştı söyledikleri
Hakları korudu baki dayımız

Son senelerinde rahatsız oldu
Evinde çok zaman hep yatıyordu
Hali sorulunca şükür diyordu
Şükreden bir kuldu baki dayımız

Konyaya gitmişti tedavi için
Vadesi yetmişti nereden bilsin
Allah mekânını cennet eylesin
Hep başta tutuldu Baki dayımız

Köye getirilir cansız bedeni
Cenaze yerinde olur seveni
Uğurlar dünyada kalan öleni
Canlı bir okuldu Baki dayımız

30/5/2008 / ANTALYA

ELVEDA YALAN DÜNYA

Halis YAZICI

Yüce Hak'dan gelir ferman
Elveda hey yalan dünya
Boşa geldi geçti zaman
Elveda hey yalan dünya

Yüce dağlar ovaların
Kızgın çöller her mekânın
Bağın bahçen gülistanının
Senin olsun yalan dünya

Çok kavimler geldi geçti
Âlem birbirine düştü
Şeklin şemalın değişti
Kocadın mı yalan dünya

Çağlar coşardım duruldum
Ardından koşar dururdum
Yaşlandım ihtiyar oldum
Elveda hey yalan dünya

Şu dağlar boran mı kar mı?
Çektiğimiz ahu zar mı?
Ağlamadım diyen var mı?
Güldürmedin yalan dünya

Gafleti hırsına düşen
Cihanı âlem perişan
Kardeşler kardeşine düşman
Sonun geldi mola dünya

Gelen gider geri dönmez
Oradan bura haber gelmez
Azrail hiç aman vermez
Elveda hey yalan dünya

Güller gibi dutam dutam
Bağrın güne verip yatan
Abdul mümin oğlu atam
Hep gittiler yalan dünya

Kız anasını tanımaz
Oğlan babasını sevmez
Baba sarhoş kendin bilmez
Düzenin bozuldu dünya

Yoruldu gönül yoruldu
Kara toprak yer yarıldı
Gideceğim yol göründü
Elveda hey yalan dünya

Ezel talihsiz doğmuşum
Acılarla yoğrulmuşum
Bir kervana katılmışım
Gidiyorum yalan dünya

Aslımız kara topraktır
Doğmakta ölmekte haktır
Ölüme hiç çare yoktur
Tabip senin olsun dünya

Sen de gideceksin elbet
Çarkın döner nöbet nöbet
Bir gün kopacak kıyamet
Elveda hey yalan dünya

Simaları nazlı nazlı
Hoşgörülü açık sözlü
Âşıkları gizli gizli
İnletirsin yalan dünya

Sanki bir misafirhane
Her gelen gidiyor gene
Akıbet hayra gele
Biz de gidiyoruz dünya

Türaba sarılır tenim
Her canlıya haktır ölüm
Geri dönmez gayrı yolum
Elveda hey yalan dünya

Sanki dem mi süreceğim
Yolumdan dönmeyeceğim
Malın mülkün nideceğim
Çal başına yalan dünya

Çilesi cefası biter
Bülbül de gülü terk eder
Sevdiklerim alır gider
Yalan dünya yalan dünya

Bak şu kaderin işine
Neler getirdi başıma
Şimdi yalnız tek başına
Gidiyorum yalan dünya

Âlemlere mekan oldun
Belli ki sen de yoruldun
Çokça sallanmaya durdun
Zevalin yakın mı dünya

Sefillerin dervişin var
Nice nice ermişin var
Hani kimler kaldı kim var
Yalan dünya yalan dünya

Aşka düştüm yanar idim
Maşukumu arar idim
Ördek olsam konar idim
Gölbaşına yalan dünya

Kara bahtım kara bahtım
Yıkıldı sarayım tahtım
Benden evvel gitti mahdum
Yalan dünya yalan dünya

Kurduğum düzen bozulur
Hece tahtamız yazılır
Mezarımız da kazılır
Yalan dünya yalan dünya

Omuzlarda götürürler
Yeraltına yatırırılar
Zor devrime otururlar
Yalan dünya yalan dünya

Geldi ayrılık sırası
Sızlar fakirin yarası
Dünya ahretin tarlası
Ekemedim yalan dünya

Gemi yelken açar gider
Fırsat elden kaçır gider
Yazıcı oğlu göçer gider
Yalan dünya yalan dünya

Halis dede halin nice
Namazın kıldırır hoca
Ya bir gündüz ya bir gece
Elveda hey yalan dünya.

YUNUS ALPARSLAN'I KAYBETTİK Mahmut UÇAR

Hemşerimiz ve değerli ağabeyimiz Memiş Uslan'ın damadı Tekstilci Yunus Alpaslan Çınar'ı kaybettik.

Yunus Alpaslan'ın Banu, Mustafa ve Enes isminde üç çocuğu vardı. Kendisi 39 yaşında ve beş yıldır usta dalgıçlık yapıyordu. İstanbul Turkuaz dalış merkezi üyesiydi.

Yunus Alpaslan, kendisi gibi dalgıçlık yapan Tufan Yabancı ile birlikte 9 kişilik bir ekiple Ayvalık açıklarında denize 30 metre dibe dalarlar. Saat 14.00 suları. 19.dakikada grup lideri Yunus Alpaslan, Tufan Yabancı'nın nefes sorunu yaşadığını görür ve ardım etmek için yanına gider. Gruptaki diğer kişiler Yunus'un işaretiyle su üstüne çıkar.

Daha sonra önce Tufan Yabancı'nın, ardından Yunus'un hayatını kaybettiği anlaşılır. Dalış gurubunda bulunan arkadaşları Yabancı'nın suda boğulduğunu, Yunus Alpaslan'ın da Akciğer embolisi sonucu öldüğünü düşünüyor.

Hemşerimiz Yunus Alpaslan Çınar' 8 Haziran Pazar günü kalabalık bir cemaatin katılımıyla Fatih camiinde kılınan cenaze namazının ardından Edirnekapı Topraktepe mezarlığına defnedildi. Kendisine Allah'tan rahmet, kederli ailesine ve yakınlarına başsağlığı diliyoruz.

Yunus Alpaslan ÇINAR

SURİYE NOTLARI

'Benim Adım Dertli Dolap'

Dr. Ali ÖZEL

Yine sizlerleyiz. Bir kaç sayıdır güneydoğu gezisi üzerinde durduk. Tabi içinizden bıktık şu gezi notlarından diyen olmuştur. Şimdi yine gezi üzerine yazacağız.

Amma yer değişik.

Suriye'den yazacağız. Yahu Ali dayı, emmi neyse işte Suriye'den bize ne deyip hemen burun kıvrımayın. Lütfen okuyalım, her şeyi okuyalım. Öğretmenin işi okumak ve gezip görme olsa gerek. Boş boş gezip ya da şurada burada avare avare dolaşıp köpek t.şığı çekeceğimize okuyalım.

Efendim Antalya'da şuraya buraya geziler tertip eden gruplar vardır. Bu grupları daha çok tuzu kurular teşkil ediyor. İşte böyle bir grubun Suriye'ye sekiz günlük gezi tertip ettiğini duyduk. Gruptan tanıdık olanlarla şartların çok uygun olduğu hususunda teşvik edince (kişi başı her şey dâhil 600 YTL) bizde katılalım dedik.

Bize verilen programa göre, Mersin, Adana ve Hatay üzerinden Suriye'ye geçilecek. Suriye'de Hama, Musul, Şam, gibi şehirlerle bu şehirlerde bulunan tarihi İpek Yolu gezilecek. Bin yıllık su dolapları, Musul kalesi, tarihi yerler, Şam'ın kapalı çarşısı görülecek. Hz. Bilal-i Habeş'i, Hz. Cafer-i Tayyar'ı Hz. Cafer-i Sadık, Selahattin Eyyubi Türbesi, Halit bin Velid, Seyyide Zeynep hatun türbesi (Hz. Hüseyin'in kızı)... Türk hava şehitlikleri, Süleymaniye Camisi ve padişah Vahdettin ile ailesinin mezarları,

meşhur Emevi Camisi gibi yerler görülüp, gezilecekti. Esasen benim aklımı çelende ismi geçen İslam büyüklerini ziyaret hususuydu. Hz. Hızır türbesi de ziyarete dâhil olunca iyiden iyiye heveslenmiştik.

İşte sizlere yukarıda sayılan yerler hakkında kısa bilgiler aktaracağım. Sizlere hazır bilgiler sunacağız. Bilgiye ve görgüye meraklı olup okumak lazım dedik, tekrar söylüyoruz illaki okuyalım.

Gezimiz temmuz ayında oldu. İlk gezi Mersin'in Taşucu beldesine vardık. Antalya, Mersin arasındaki yol çok zor. Çok virajlı. Döne döne insanın başı dönüyor. Taşucu beldesi sırtını dağa dayamış, göğsünü ise denize açmış, denizle koyun koyuna çok şirin bir yer. Küçük yer olduğu için hemen her tarafını dolaşarak otelimize dönüp geceledik.

İkinci günü Mersin ve Adana üzerinden Hatay'a ulaştık. Daha öncede bahsettiğim, meşhur Mozaik müzesini falan gezdikten sonra Saman dağına gittik. Saman dağı Hatay'ın deniz kenarındaki bir kafası; Burada Hz. Hızır ve Hz. Musa'nın müşterek türbelerini ziyaret edeceğiz. Bu türbe Kur-an'da da uzun uzun bahsedilen Hz. Hızır ile Hz. Musa'nın buluştuğu yere yapılmış. Bu tarihi ve de ders alınacak olayı rehberimiz uzun uzun anlattı. Bende sizlere kestirmeli olarak da olsa biraz bahsedeyim dedim. Zaten çoğunuz hikâyeyi biliyordur. Konu Kur-an'ın Kehf suresinde geçer. Hz. Hızır ile Hz. Musa'nın ibret verici yolculuğundan ya da arkadaşlıklarından bahsedilir. Rivayete göre Hz. Musa'nın zihninden kendisinin en bilgili kişi olduğu düşüncesi geçer. ➤

Bunun üzerine esas gayb bilgilerinin kimde olduğunu öğrenmesi yönünde Allah'ın vahyi ulaşır. Vahiyde yolculuğa çıkması ve bu yolculuk sırasında rastlayıp tanışacağı bir kişiyle arkadaş olması öğütlenir. Hz. Musa yardımcısı ile yola çıkar ve ayette tarif edildiği yerde Hızır ile karşılaşır. Hz. Hızır yol arkadaşı olmak istiyorsa kendisine icra edilecek olaylara tahammül edebilmesi hususunu Hz. Musa'ya bildirir. Hz. Musa'da bu hususta sabırlı olacağını bildirince yolculuk başlar. Bir müddet sonra yeni yapılmış bir gemiye binilir. Hz. Hızır denizin tam ortasında bir balta ile yeni gemide bir delik açar. Durup dururken yepyeni gemide bir delik açılmasını Musa yadırgar ise de yola devam ederler.

Bir köyün kıyısından geçerlerken, orada oynayan köy çocuklarından birisini Hızır yakalayıp boğazını sıkarak öldürür. Günahsız bir çocuğun boğularak öldürülmesi Hz. Musa'yı dehşete düşürür ise de yolculuklarına devam ederler. Açlıktan mecalsiz bir haldeyken bir köye varırlar. İleri derecede nemrut olan köy halkı, tüm ısrarlara rağmen bir lokma bile yiyecek vermezler. Bu arada köyde bulunan ve hemen yıkılmak üzere olan bir evi Hz. Hızır hızına yakışır bir güç ve gayret ile onarıverir. Hz. Musa kendilerine bir lokma bile vermeyen köylülere Hz. Hızır'ın yaptığı bu iyiliği yadırgar. Nihayet Musa'yı hayrete düşüren olaylara Hızır ışık tutar. Hasar verdiğim gemi üç kardeşindir. Bunlar imanlı insanlardır Ama yeni gemilere el koyan bir kâfir korsan güruhu gemiye yetişmek üzeredir. Onun gemiye hasar verip korsanların cayması sağlanmıştır. Öldürülen çocuğun annesi, babası ve yaşanan köy ihlâslı insanların yeridir.

Çocuk büyüyünce, asi, katil ve şerir olacaktır. Ailesini ve köyü bu şerirden kurtarmak için çocuk öldürülür. Tamir edilen ev ise bir küçük çocukla annesinindir. Evin temelinde büyük bir hazine vardır. Ev yıkıldığı an köylüler hazineyi yağma edeceklerdir. Çocuk büyüyene kadar evin yıkılması önlenmelidir. Fakat bütün bunları Hızır (a.s.) kendi keyfince değil Allah'ın emri, Allah'ın iradesince gerçekleştirmiştir.

Türbeyi ilk görenler türbenin etrafında üç kere dönerlermiş. Biz de öyle yaptık. Namaz kılıp, dua ettik. Böylece Hz. Musa'da Bâtını bilgiler yönünden kendisinden de ileri kişilerin olabileceğini kabul etmiştir herhalde.

Hatay'da çok güzel bir otelde kaldıktan sonra Suriye'ye yollandık. İçimizde ilk defa bir gümrükle karşılaşanlar şaşkınlık içindeydi. Pasaport kontrolleri, sair bilgilerin araştırılıp soruşturulmaları bayağı bir zaman alıyor.

Gümrük kapısının bizim tarafımız düzenli, itinalı, saygılı idi. Asker ve sivil personel kendine düşenin en iyisini yapmaya çalışırken Suriye tarafı çok şaşırtıcıydı. Tam bir başıboşluk, düzensizlik ve baş ayaklık diz boyu idi. Hele giyimleri tam bir rezaletti. Pantolonlar düşük, kemerler gevşek, gömlekler pantolon dışına taşmış, kravatlar sarkık yani pejmürdelik. En göze batanı ise tuvaletleriydi. Hani çok önceleri benzin istasyonlarında ki tuvaletlere girerken paçalarımızı dizkapağımıza kadar sıvamak zorunda kalırdık. Orada ise dizkapağına kadar ki tedbir yetmiyor, paçasını daha yukarı, bel hizalarına kadar sıvayıp, sıvamamak sizin bileceğiniz bir şey.

Başka bir enteresanlık da her odada bir piknik tüpünde fokur fokur kaynaşan çay- ➤

danlıklarla ortalığa saçılmış kir pas içindeki bardak ve şekerlerdi. Neyse bir saat gibi bir zamanda gümrükten çıkmayı başarıp yola koyulduk ve hemen bir düzlüğe çıktık. Düzlük alıp başını giden bir ova durumundaydı. Çok gitmeden sağlı sollu köyler görölmeğe başladı. Köylerin görünüşü şaşırtacak kadar güzeldi. Altları ahır ya da depo dışındaki evler ikişer katlıydı. Tüm evler bembeyaz ve kesme taşlardan yapılmıştı. Bizim yunusuz çelenli evlere benzeyen yoktu ve düz damlı olan bu evler çok geniş teraslıydı. Yol boyu gördüğümüz hemen hemen bütün evler aynıydı ve her taraf yeşiliydi.

Sınırdan 50 Km. kadar ilerde hareketli bir kalabalık gözüktü. Sağlı sollu parketmiş arabalar ise işin cabasıydı. Bizim otobüsümüz de bir kenara durdu. Meğerse onca insan, ya da turist ipek yolunu görüp geziyorlarmış.

Bizim rehberin anlattıklarına göre ipek yolu milattan önceki 400 yollarında o ecel Çarpası Büyük İskender tarafından yapılmış. Bu yoldan daha ziyade ipek ve baharat taşındığı için ipek yolu denmiş.

Bu ipek yolu Asyanın en doğusundan yani Çin'in en ucundan Avrupa'nın en batısına kadar yani İspanya'nın en ucuna kadar uzanan binlerce km.lik bir yolmuş. Şimdi bu ünlü ipek yolundan sadece 5 km. bir kısım kalmış. Onca yoldan sadece 5 Km. Oda Suriye topraklarında. 56 metre kadar genişlikte bizim dabaklıktaki (Musa Gölü civarı) tabakları andıran düz taşlarla döşeli. Öylesine çok kervan geçmiş olmalı ki, develerin taban izleri hala taşların üzerindeymiş gibi. Aslında olay çok önemli, dünyanın bir ucundan diğer bir ucuna aylar belki yıllar sürecek, onca milletin toprakla-

rından geçerek adım başı hırlayan eşkıya sürüleri ilede cebelleşmeyi göze alarak ticaret yapmanın zorluğu apaçık ortada. Üstelik bu kervanlar yalnız malları değil üzerinden geçtikleri değişik kültür örf ve adetleri de bir yerden diğer yerlere taşıyarak insanlığın birbiri ile kaynaşmasına da yardımcı olmuşlardır. Mesela barut, pusula, kâğıt yapım ve kullanışları bu yolla doğudan batıya geçesiymiş. Ayrıca cebir, matematik, trigonometri, astronomi bilgileri de bu yollar sayesinde batıya geçmişmiş. Tabi batı bu bilgileri ilerleterek çıkmış aya. Biz de birbirimizi yiyerek kalmışız yaya. Bir zaman önce Japon yapımı bir TV. Dizisi seyretmiştik Asyanın yüce dağlarından süzülerek geçen ipek yolunun macerası. Oldukça etkileyiciydi.

Tarihi ipek yolu hakkında edindiğimiz bilgileri yanımıza alarak yola devam ediyoruz. Sizler beni takip edin asla zararlı çıkmayacaksınız. Yol boyları sağlı sollu göz alabildiğine fıstık ağaçlarıyla dolu. Birde zeytin ağacı çok. Suriye zeytincilikte dünya dördüncüsüymiş. Bizde olduğu gibi adım başı petrol istasyonu yok. O uzun yollarda bir tek istasyon varmış. Saat bir gibi oraya geldik. Aslında bizimkilere göre beşinci sınıf bir benzinlik.

Yolcu çok, istasyon az olduğu için yığıl yığıl insan ve araç kaynıyor. Tezgâhtaki yemekler çok yağlı ve baharatlı gözüküyor. Rehberimize göre (Antep'ten Suriye'ye göç etmiş bir Türkiye Ermenisiydi.) orada en güvenilir yiyecek pide ve yoğurttu. İçimizdeki bazıları hariç çoğunluğumuz rehberle uyararak hareket ettik. Kalabalıktan ancak yarımşar pide kapabildik. Oda çok acayip tatsız tuzsuz cinsinden ve yambır yumburdu. Amma yoğurt çok güzeldi. Masaları üzerinde çatal kaşık olmasına rağmen elini kullanarak yemek yiyenler çoktu. Sulu yemek haricindeki diğer yemekler genellikle elde yeniyordu. Yemekten sonra ceplerinden çıkardıkları bir yağlığa ellerini silip, o kir çıkışı mendili ceplerine yerleştiriyorlardı. Buradan Peygamberimizin yemekten önce ve sonra ellerin yıkanması hususunu neden önemseydiği, temizliği imanın yarısı ile neden bir tuttuğu daha iyi anlaşılıyordu.

İyi kötü, yarım yamalak karnımızı doyurduktan sonra yola koyulduk. Şimdi de hama denilen bir şehirdeyiz. Oldukça büyük ve düzenli bir şehir. Su çarkları ya da su dolapları denen bir aygıtı görecektik. Bunlar dünyada birkaç taneymiş. Bunların en büyük ve heybetlileri Suriye'de imiş. Dolaplar gerçekten çok muhteşem ve heybetli. Binikiyüz yıllık olan bu aygıtlar elli metre yüksekliği ile bir dev görünümünde. Yapısı lunaparklardaki dönme dolaplar gibi. Çarkın etrafına fırdolayı su kapları yerleştirilmiş. Dolabın dönüşü ile su kapları su kaynağına dalıyor, içine dolan suyla yoluna devam ederek tepeye çıkıyor. Tepede verilen özel bir eğimle hazır olan kanala suyunu boşaltarak inişe geçiyor. Bu devridaim böylece kesintisiz devam ediyor.

Dolabın enteresan bir yanı da dönerken çıkardığı inilti idi. Sanki bin yıllık bir ihtiyarın ağlayıp sızlaması gibiydi. Bin yıllık yorgunluğuyla astımlı bir ihtiyarın nefes alırken çektiklerini yaşıyor ve yorgunluğu çok uzaklardan duyuluyordu. Sanırsın Yunus Emre böyle bir dolap görerek o meşhur; "Benim adım dertli dolap / Suyum akar yalap yalap / Böyle emreylemiş yalap / Derdim vardır inilerim" deyivermişti.

Bu görkemli ve mağrur yerleri dünyanın dört bir yanından görmeye gelen dolap Asi nehri üzerinde kurulu. Bu Asi nehri bu ismi hak etmek için elinden geleni yapmış. Lübnan'ın dağlarından doğan nehir normal mecrası olan güney batıya yönelip Akdeniz'e dökülüvereceği yerde sırf inat olsun diye kuzeye yönelmiş. Suriye topraklarını bir boydan bir boya geçerken bazı yerleri bataklığa çevirip. Çoğu yeride berekete boğduktan sonra Türkiye topraklarına akan Asi nehri amik ovasına dağılır. Asilikte pes etmeyen nehir toparlanır yoluna devam eder. Hatay şehrini de ortalayıp etrafına hayat öpücükleri saldıktan sonra dönüp dolaşıp yine Akdeniz'e dökülür. Televizyondaki Asi adlı dizi de bu nehir üzerine kurulu olsa gerek. ➤

WWW.CETMİM.COM

Şimdi Halep'teyiz. Halep, Suriye'nin önemli şehirlerinden. Saat, öğleden sonra bir falan. Bol ağaçlı görkemli bir cadde. Etrafta çıt yok. Ne bir canlı ne bir hareket var. Cadde sağlı sollu sarayları ile uzayıp gidiyor. İyi de Suriye gibi bir ülkede bir caddede bu kadar saray nasıl sıralanabilir. Saraylar kale gibi duvarlarla çevrili. Bir Beylerbeyi sarayını düşünün ve bunu çoğaltın. Otobüsten indik resimler çekmeye başladık...

Efendim Halep'in o semti saray önü olarak bilinirmiş. Oranın havası bir başkaymış. İslamiyet'le fazla ilgisi olmayan kimi zengin Araplar bir saray da o semte yaptırmış. Orada hayat gecenin onikisinde başlayıp sabah gün ağarana kadar devam edermiş. Daha çok küp gibi olan erkekler yarı mayhoş yataklara serilip gündüzün üçüne dördüne kadar yatarak gecenin yorgunluğunun gideren yumuk gözlerle kalkarak o gün yapılacak eğlencenin telaşına düşerlermiş. Onlar kırk yaşını geçen kadınları da pek makbul saymaz çeşitli ırk ve milletlerden yenilerine peydahlamanın tasa ve telaşına kendilerini kaptırıyorlarmış. Peygamberimizin hayat tarzından bi haber, Siyonist güçlerin kanatları altına sığınan yada bu Siyonist güçlerin alçaklıklarına göz yumup para akıtan kendilerine de "şeyh" lakabını uygun gören bu tipleri pek değil hiç sevmem.

Sevgili hemşerilerim henüz Halep'teyiz. Daha beraberiz. Görülecek yerlere sizleri de götüreceğiz. Bunun için biraz beklemeniz gerekecek. ■

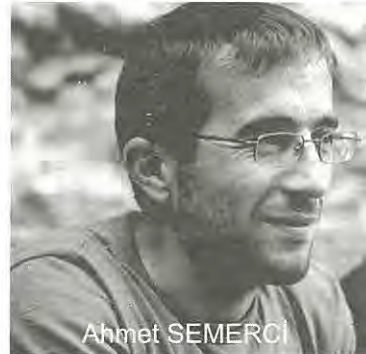

Çetmim.com başarılı bir şekilde internet hizmetlerine devam ediyor. Haberler, şiirler, fotoğraflar ve dergilerin yanında forum köşesi ve defter bölümü çok harika...

Hemşerimiz Ahmet Semerci (Asem) tarafından tasarlanan sitenin, bütün masrafları onun tarafından karşılanmakta.

Cetmim.com, çetmililere hizmet halkasının en önemli ve etkili güçlerinden birisidir. Vakfımız, dergi ve internet sitemiz.. Çetmililerin birleşmesi ve kaynaşmasına öncülük eden önemli kuruluşlardır. Sitede yer alan Forum köşesinde herkes fikirlerini özgürce söyleyebiliyor... Defter bölümüne kısa ve özlü mesajlar eklenerek istenen konuda dilenen bilgiler aktarılıyor... Şiirler ve yazılar bölümü fikir alanında doyurucu bilgiler ile ufkumuzu açıyor... Tabi fotoğraflar ve dergilerin yer aldığı alanlar da çok önemli...

İnternet dünyasında yerini alan Çetmililerin bu siteyi kendilerine yakışır bir şekilde kullanarak dahada zenginleştireceklerine inanıyoruz. Tabi bu arada (Asem) Ahmet Semerci'nin emeği ve çabaları her zaman her yerde Çetmililer olarak göğsümüzü kabartmakta. Kendisine dergimiz aracılığıyla tüm çetmililer adına teşekkürlerimizi iletiyoruz....

SEVGİ ve SEVMEK

Şeref ÇİLEK

Sevgili Dostlar; İçimizi ısıtan, gönlümüzü okşayan, iç dünyamıza huzur veren duygunun adı sevgidir. Sevgi duygusunu dışımızda-

dakiler ile paylaşmak için eyleme dönüştürmek, davranışlara yansıtmak sevmektir. İçimizdeki sevginin kimseye faydası olmaz. "Benim kalbim temiz" demeye benzer. Her faaliyet bir düşünce olarak doğar. Harekete geçmediği süre düşünce olarak kalır. Kimseye faydası da zararı da olmaz.

Sevmek, bir faaliyet, bir eylem, bir davranıştır. Davranışa dönüşmeyen sevgi ya sahte sevgidir ya da hapsedilmiş bir duygudur. Kuyudaki su yer üstüne çıkarılıp bir canlı ile buluşturulmaz ise neye yarar. Gökteki yağmur damlası toprağa düşmedikçe kimseye faydası olmaz. İnsanın uzuvları, kasları, yetenekleri kullanıldıkça gelişir; kullanılmadıkça körelir. Gelişmesi, güçlenmesi istenen duygular da kullanılmalıdır ki gelişsin.

Sevmek, kendisi aç olduğu halde, ağzına yemi alıp gıt gıt gıt civcivi çağırان tavuğu anlayabilmektir. Yavrusunu korumak için kendisinden kat kat büyük saldırgan karşısında canını tehlikeye atmasının sebebini bilmektir.

Sevmek, sevdiğine zaman ayırmaktır. Her gün herkese eşit olarak verilen yirmi dört saat var. Bu yirmi dört saatin en çoğu en çok sevilene ayrılır: Bir annenin bebeğine ayırdığı zamanı düşün.

Sevmek, ilgilenmektir. Sevdiğin insa-

nın aklından geçeni tahmin edip yerine getirmektir, hizmetini görmektir.

Sevmek, katlanmaktır, fedakârlık yapmaktır, hoş görmektir. Ana babaların çocuklarına beddua ederken bile "Allah iyiliğini versin, ocağı yanası" demesi çocuğuna olan sevgisindendir.

Sevmek, affetmektir. Kusurları kar üstüne, su üstüne yazmaktır. İyilikleri taşlara, kayalara, gönüllere kazırmaktır

Sevmek, acıdır, merhamet etmektir... Sevmek, çirkinlikleri bile güzel görmektir. Sevmek, önemsemektir, önemlisin demek değil, önem vermektir... Sevmek, hiç bir karşılık beklemeden kendinden vermektir... Sevmek, her ayrılırken son ayrılıkmış gibi ayrılmaktır... Sevmek, vefalı olmaktır, unutmamaktır, özlemektir, arayıp sormaktır... Sevmek, sohbeti muhabbeti uzatmaktır... Sevmek, kayıtsız şartsız olduğu gibi yargılamadan kabul etmektir... Sevmek, umut vermektir, güven vermektir... Sevmek, en öfkeli halinde bile çevresine pozitif enerji vermektir... Sevmek, en korkulu halinde bile kendinden emin olmaktır... Sevmek, saygılı olmaktır, itaatli olmaktır... Sevmek, hissetmektir, yaşamaktır yaşatmaktır... Sevmek, işinde duyguları yaşamaktır... Sevmek, kendisi ile barışık olmak, kendini sevmektir... Sevmek, insan olmaktır, insanca yaşamaktır... Sevmek, iş birliği içinde olmaktır, el ele vermektir... Sevgi, şefkat güneş ışığı gibidir, verildikçe azalmaz, artar.

Eline değişik büyüklüklerde dört tane mum alan anne iki çocuğunu çağırır. Büyük mumlardan birini yakar masanın üstüne ko-

yar ve şöyle der: "Bakın çocuklar bu mum beni temsil ediyor alevi de sevgimi." İkinci büyük mumu alır yanan mumdan yakar, onu da masaya koyar. "Bu da babanız, ben babanıza sevgimi verdim ama sevgim azalmadı." Üçüncü mumu anne mumdan yakar masaya koyar. Büyük çocuğuna döner." Bu da sensin, ben sana da verdim sevgimi ve sevgim yine azalmadı." Dördüncü mumu yine anne mumdan yakar masaya koyar. Küçük çocuğa döner. "Bak sana da sevgimi verdim yine sevgim azalmadı. Sevgilerimiz birleşti evimiz daha aydınlık oldu. İşte bizim ailemizin hikâyesi."⁽¹⁾

Haziran 1998 de Adana depremini yaşadım. Depremden hemen sonra elektrikler kesik, telefonlar çalışmaz, trafik kilitlenmiş, insanlar şok içinde, belirsiz bir durum var. Her şey olumsuz. Olumlu olan tek şey insanlar birbirine çok saygılı ve çok hoşgörülü. Kilitlenmiş trafikte kimse kimseye kaba davranmıyor. Bilakis çok kibar davranıyor. Bir hastane önünde elinde cep telefonu olan birisinin başına toplanmış on kadar insan telefon etmek için sıra bekliyor, telefon elden ele dolaşıyor sahibi hiç müdahale etmiyor. Bazı araç sahipleri hiç tanımadığı hasta ve yakınlarını evlerine bırakmaya gidiyor. İnsanî değerleri hatırlamak için illa ki bir felaket, bir acı mı yaşamak gerekir acaba?

Sevgili okuyucu; En çok seven insan, en çok sevilen insandır. Önce seveceksin, sonra sevilleceksin. Sevip sevilmenin hazzını yaşayacaksın.

Dipnot: A Dan Z Ye Pozitif Disiplin. Hayat yayınları.

BİR DOST ARIYORUM

Halit AKSUNGUR

(Nurettin ÖZEL'e armağandır)

Bir dost arıyorum
Bu kentin sokaklarında
Yüreğimin atışını duyduğum
Arkasından koştuğum bir gölge gibi
Ellerimin ısındığını bakışlarından
Sevgiyle güzelleştirdiğini çirkinlerin

Islak bir sesle çağırırım türkülerini
Çırpınırken kışların kanadında yüreğim
Sallanırken kentin bacalarında dumanlar
Alın şu alınterim, emeğim
Nedir bu ikiyüzlülükler bilemediğim

Bir damla su
Bir avuç gökyüzü
Bir tutam çiçek istediğim

Ağlamaklı bulutlar geçiyor doruklarında
Bir yaşam bitiyor ellerimizden
Büyük dağların derdi gibi ağır
Yumak gibi sardım içimdeki sevgiyi
Tüm çirkinlikleri atmak için
Aramızdan

Duyuyor musun simitçi çocuğun
çığlıklarını
Kırağı düşmüş çiğdemler gibi
Onun yaşamıdır bu yankılanan

Bir dost arıyorum
Bu kentin sokaklarında
Büyüyorken üzerimizde yaşam kavgası
Kaynarken ayrı ocaklarda tencereler

Bir çiçek diyorum size
Bir şiir bir çocuk
Biraz daha güneşe çevirin yüzünüzü
Tüm karanlıkları atın diyorum size...

KIRKİKİNDİLER

Halit AKSUNGUR

Anadolu'nun birçok yerinde olduğu gibi Orta Toroslarda da Nisan ayından başlayarak Mayıs'ın onuna kadar yağan yağmurlar "Kırkikindi"ler olarak adlandırılır... 1980'li yıllara gelinceye kadar halk arasında yaşatılan, dillerde dolaşan bu yağmurlar geleneğimize girip yaşantılarımızın bir parçası olmuştur.

Ağaçlar, yapraklar en güzel, en sevinçli günlerini yaşarlardı. Hergün öğle sonları yinelenen Nisan yağmurları başlayınca analar, ablalar, nineler, bakır helkeleri, kazanları ve bakraçlarını yağmurun altına koyar; kırkikindi yağmurlarının toplanmasını beklerlerdi. Köydeki toprak damlar, hayat denilen örtmelerin üzerleri, evlerin önlerine bu kaplar sıralanırdı. Bu suları, yurdumuzun en "mübarek" suları olarak tanırırlar; tas tas içerler, ellerini yüzlerini yıkarlardı.

Zemzem suyu ile eş tutulduğunu anımsamaktayım şimdilerde... böylesine kutsallık atfedilen rahmet taneleri yani "kırkikindi suları" komşular arasında dağıtılırdı. Evinde olmayan komşular için de bir kap konulurdu yağmurun altına... bizler çocuktuk o günlerde; elimizi yüzümüzü, saçlarımızı yıkarlardı güle oynaya...

Kırkikindilerin barış ve kardeşlik suyu olduğunu yarım asırdan sonra anlayabildik; sevginin, saygının, yardımlaşmanın, hastaları ziyaretin ve gönülleri okşamanın suları olduğunu... birlik ve beraberliğimizin, arkasızların yardımlarına koşulduğu bir kutsallığı simgelediğini onlarca yıldan sonra anlayabildik.

Kırkikindiler, sevgi ve saygının türül türül tüten havasını bir uçtan bir uca yayıyordu Anadolu'da... kıraç topraklara gökyüzünden bir bereketin yağdığını, doğanın insanlara sevinç ve sevgi verdiğini sezinliyorduk...

O günlerin Nisan yağmurlarını göreniniz olursa, ne mutlusunuz diyeceğiz sizlere... Öykülerde arar olduk o yağmurları; O'nun simgelediği sevgiyi, saygıyı ve içtenliği yitirmenin ezikliği, burukluğu kaplamış bütün yürekleri...

Yollarda kalabalık insan kümeleri, sitelerde, sefertası örneği birbirini tanımayan aileler, küskün, gülmeyen yüzler ve birbirinden kaçan insanlar...

Benim memleketimin insanların yüzleri aydınlık, yürekleri sevgi dolu, ana yüreği gibi sıcak sevecendi. Bunların yittiğini görmek acı veriyor yüreğimize.

Balları çalınmış, arıları uçup gitmiş boş kovanlar gibi insanların yürekleri... Toroslar'da yaylayan Bahşiş ve Tekelii yörükleri "çoban ağlatan" da diyorlarmış Kırkikindilere.

Öğleden sonraları başlayan bu yağmurlar koyun ve kuzuları da ıslattığı için emzirme sırasında ıslanan koyun ve kuzular birbirlerinin kokusunu alamadığından emzirmeleri de güçlükle yapılmış. Birbirini bulamayan koyun ve kuzuların meleşmeleri çobanların içini sızlatmış. Eski yörük çobanları bunları anlatırken: “Koyunlar kuzusunu almazdı” diyorlar. “Onlarca koyunu ve kuzuyu bir yerde toplarsanız koklaşarak birbirlerini bulur” diye anlatmaktadırlar.

Kırkikindilerin çiftçiler için de ayrı bir önemi vardır. Eski çiftçiler: “Nisan yağar, Mayıs ögünür” derler. Nisanın bereketli yağmurları, otları, ağaçları, ekinleri ve bütün doğanın yüzünü güldürür, geliştirir, büyütür. Mayıs ayında da ekinler başaklarını bağlarlar.

Gökyüzü, dünyamız kurulalıdan beri gözyaşlarını topraklar üzerine dökmektedir. Onun gözyaşlarıyla kavuşabildiği sevgilisidir. Zülûflerini gözyaşıyla yıkaması için akıtmaktadır. Yıldızlar da gökyüzünün gözleri gibi kara toprağa çevirmiştir bakışlarını. Bu iki aşık, toprak ve gökyüzü bakışlarının anlamlarıyla bütünleşerek birisi aşağıda öteki yukarıda birleşecekleri günü beklemekte ve birbirlerine yerinmekte.

Karşı çevrenlerden(ufuk) doğup gelen güneş her ikisini de güzellikleriyle ışıktandırarak sabah ve akşam buseleriyle yalayıp geçerken Kırkikindi sularıyla onları gürleştirir, duygulandırır. Sonunda halk ozanları bunları saza ve söze dökerler: “Bu gün ayın ışığı / Elinde bal kaşığı / Yine nereden geliyor / Evimin yakışığı”.

Kırkikindilerin özlemini çeken yüreklere serinlikler dileyerek “su gibi aziz olmanız” temennisiyle...

VERİYORSUN

Hasan Bayram

Arkamız Balcılar önümüz Bolay
Deşdiven ekinden deve kovalar
Helke ile su çektiğim kuyular
Şimdi kirazlara su veriyorsun

Oduncu Kecimen Ala dağları
Kimse tımar etmez olmuş bağları
Genişlemiş bizim yayla yolları
Arabalara bile yol veriyorsun

Baskılı koru darı özünü
Yelli bel alataya dönmüş yüzünü
Bükülü sakar kara kızını
Küçük helkelere süt veriyorsun

Kırma derdik biz odunun hasına
Kar yağardı şu Bozdağın başına
Mevsimler değişti döndü tersine
Şimdi fazla durmaz tez eriyorsun

Tencere karası sürmeydi göze
Hayvanı çakardık çayıra öze
Oturmaya gelirdi komşular bize
Selamı bile gıt veriyorsun

Muhtaçtık bir metre kaput bezine
Peki derdik büyüklerin sözüne
Dünürücü giderdik komşu kızına
Şimdi yabancıya kız veriyorsun

Gullanırdık okka ile okka tas
Yanıktan ayran içerdik biz yavaş yavaş
Konuşmuyor şimdi bacıyla kardaş
Bana sevgi değil dert veriyorsun

Recep Hasan yazdı yaşadıklarını
Yerde yılan havadaki kuşların
Üç dokuzla boşlanılan eşlerin
Mahkeme kararıyla zor boşuyorsun.

AHMET YAZICI

Niğmetullah UÇAR

Kendine biçilen ömür bitince
Mekandan çıkandı Ahmet Yazıcı
Elden ne gelir ki vade yetince
Gönüller yakandı Ahmet Yazıcı

Hatıp hocalardan soyadı almış
Alime gadıngil lakabı kalmış
Mehmet oğlu diye kayıt yapılmış
Ayşe'den olandı Ahmet Yazıcı

Elli üç yılında Çetmi'de doğar
Koyakpınar'ında çocukken oynar
Herkeste mutlaka hatırası var
Gönül kırmayandı Ahmet Yazıcı

Antalya'ya gelir çıraklık başlar
Azmi cesareti taşeron yapar
Elinden çıkmıştır çok apartmanlar
Sıva sıvayandı Ahmet Yazıcı

Skoda araba aldı kendine
Servisçilik yaptı işçilerine
Para kazandırdı sevdiklerine
İşveren olandı Ahmet Yazıcı

İnsanlar içine karışmasa da
Gündemde kalarak yarışmasa da
Doğruyu yanlış tartışmasa da
Sevilip sayandı Ahmet Yazıcı

Emekli olunca boş duramadı
İnşaat işinden ayrılamadı
Bir mütahit geldi o kıramadı
Kalfalık yapandı Ahmet Yazıcı

Eriş inşaatta çalışırken
Nafaka kazanıp rızk arıyorken
Allaha şükredip yalvarıyorken
Tevekkül yapandı Ahmet Yazıcı

Rahatsızlanınca doktora gider
İlaç yazsınlar da ağrım geçsin der
Andevada sonuç almayı bekler
Ümitli olandı Ahmet Yazıcı

Durum ciddi denir gider devlete
Çare bulmak ister gelen illete
Haber de verilmez zaten millete
Acıya dayandı Ahmet Yazıcı

Doktor teşhis koyar başlamış kanser
İş görmez olmuştur bütün akciğer
Fazla geç kalınmış çaresi yok der
Ah dedi kıvrandı Ahmet Yazıcı

Haber aldım girmiş yoğun bakıma
Ben inanmadım duyduklarına
Geçen günlerimiz geldi aklıma
Beni kırmayandı Ahmet Yazıcı

Öğrenci olduğum eski yıllarda
Beraber çalıştık inşaatlarda
Geçen günlerimiz hatıralarda
Fazla çalışandı Ahmet Yazıcı

Yoğun bakımdayken gülemiyorduk
Allah şifa versin geçsin diyorduk
Sonra çıktı diye seviniyorduk
Derde dayanandı Ahmet Yazıcı

Odaya çıkınca yanına gittim
Hastanede onu ziyaret ettim
Halini görünce üzüldüm bittim
Eriyip solandı Ahmet Yazıcı

Yakınları gördü haline kandı
Hastaneden çıktı düzelir sandı
Evine gidince bir gün dayandı
Dermansız yatandı Ahmet Yazıcı

Perşembe akşamı fenalaşınca
Acile giderler ağrı artınca
Odada doktorlar serum takınca
Çıkarıp atandı Ahmet Yazıcı

Gece sıfır iki ağırlaşıyor
Hastabakıcılar onu taşıyor
Yoğun bakım için telaş başlıyor
Halık'a dayandı Ahmet Yazıcı

İçeri giriyor helalaşarak
Sevdikleri ile vedalaşarak
Şehadet getirip tekrarlayarak
Ölümü anandı Ahmet Yazıcı

Cuma gün on gibi bakıp duvara
Veda edip gitti başka diyara
Haber iletildi bütün dostlara
Hep hatırlanandı Ahmet Yazıcı

Uncalıda yeri hazırlanıyor
Cenazesi bugün morgda kalıyor
Dostları uzaktan haber alıyor
Sevilen bir candı Ahmet Yazıcı

Her canlı ölecek böyledir kader
Allah'tandır ama veriyor keder
Niğmetullah ona rahmetler diler
Değerli insandı Ahmet Yazıcı

14. ÇETMİLİLER

SEVGİ DOSTLUK VE HOŞGÖRÜ GÜNÜ PROGRAMI

15 Ağustos Cuma günü saat 10.00'da Kermes Açılışı
 16 Ağustos Cumartesi günü İkinci Namazını Müteakip Topluca Mezarlık Ziyareti
 16 Ağustos Cumartesi günü saat 20.30'da İstiklal Marşı'nı Güzel Okuma Yarışması
 17 Ağustos Pazar günü;
 9.00-14.00 Arası Sünnet Merasimi
 11.00-13.00 Arası Sıla Yemeği
 14.00 Mehter Yürüyüşü
 15.00 Açılış Programları
 20.00 Protokol Konuşmaları
 20.30 Sema Gösterisi ve Sanat Gecesi

Türk Halk Müziği Konseri
 Kültür ve Turizm Bakanlığı Solist Sanatçıları
Orhan URAL & Sıtkı AKIN
Selahattin ALPAY

Bütün halkımız davetlidir.

MEHMET BALCI

Çetmililer Eğitim Kalkınma
 Ve Yardımlaşma Vakfı Başkanı

OSMAN ARI

Çetmi Belediye Başkanı

DUYURU

Bu yıl, ilk defa olarak 14. Çetmililer Sevgi Dostluk ve Hoşgörü gününde İstiklal Marşı'nı güzel okuma yarışması düzenlenecektir.

Yarışmaya Katılma Şartları: İlköğretimi bitirmemiş kız ve erkek bütün öğrenciler:

(1. ve 8. sınıflar arası)

Katılmak için Çetmi Belediyesi yazı işleri müdürlüğüne matbu bir dilekçe ile 16 Ağustos 2008 Cumartesi saat 17:00'a kadar müracaat edilmesi gerekmektedir. (Dilekçeler belediye yazı işleri müdürlüğünden temin edilecektir.)

Müracaat Edenlerin Elemesi: 16 ağustos 2008 Cumartesi saat 20:30'da Uçurumharman'da halkın huzurunda yapılacaktır.

Yarışmada:

1. Olana bir cumhuriyet altını,
2. Olana yarım cumhuriyet altını,
3. Olana çeyrek cumhuriyet altını hediye edilecektir.

Dereceye girenler pazar günü akşam programında İstiklal Marşı'nı yeniden okuyacak ve hediyelerini Vakfımız yöneticilerinden alacaklardır.

Çetmililer Eğitim ve Kalkınma
 ve Yardımlaşma Vakfı Başkanlığı

ÇETMİ'DEN HABERLER

VEFAT EDENLER

- Fatma KARADUMAN (Bolpaça)
D:1922 - Ö:20.05.2008
- Baki KILICARSLAN (Eselerin Büyük Baki)
D: 1928 Ö:30.05.2008
- Keziban BAKDEMİR'in (Çandırın hanımı)
D:1929 Ö:06.06.2008
- Ömer SEMERCİ (Döşü Mustafa)
D:1951 Ö:07.06.2008
- Zeynep KARADENİZ (Tomana Mustafa'nın eşi)
D:1929 Ö:01.07.2008
- Ali ŞAŞMAZ (Katibin Ali) D:1957 Ö: ?

EVLENENLER

- Sadık'ın oğlu Mehmet Ali GÜÇLÜ,
Veli BOZDEMİR'in kızı Aysel ile evlendi.
- Ahmet KOCAMAN'ın oğlu Adem,
Muğla'lı Nazile KÜÇÜK ile evlendi.
- Mesut COŞKUN'un oğlu Ahmet,
Hasan YERLİKAYA'nın kızı Fatma ile evlendi.
- Mahmut COŞKUN'un oğlu Ali,
İrfan BALCI'nın kızı Rabia ile evlendi.

DÜŞKÜN VE HASTA OLANLAR

Mehmet YILDIRIM (Kör Mehmet) Çetmi'de

Ali GÜÇLÜ (Kavgalı Ali) Çetmi'de

Hasta olan hemşerilerimize acil şifalar, vefat edenlerimize rahmet ve mağîfret, evlenen gençlerimize de ömür boyu sağlık ve mutluluklar dileriz.

Ö L Ü M

"Mevt, vazife-i hayattan bir terhistir, bir paydostur, bir tebdil-i mekândır, bir tahvil-i vücûddur, hayat-ı bakiyeye bir dâvettir, bir mebde'dir, bir hayat-ı bakiyenin mukaddimesidir. Nasıl ki hayatın dünyaya gelmesi bir halk ve takdir ile; Öyle de, dünyadan gitmesi de bir halk ve takdir ile bir hikmet ve tedbir ile. Çünkü en basit tabaka-i hayat olan hayat-ı nebatiyenin mevti, hayattan daha muntazam bir eser-i sanat olduğunu gösteriyor. Zira meyvelerin, çekirdeklerin, tohumların mevti tefessüh ile çürümek ve dağılmakla görüldüğü halde, gayet muntazam bir muamele-i kimyeviye ve mizanlı bir imtizâcât-ı unsûriye ve hikmetli bir teşekkülât-ı zerreviyeden ibaret olan bir yoğurmaktır ki, bu görünmeyen intizamı ve hikmetli ölümün, sümbülün hayatıyla tezahür ediyor. Demek çekirdeğin mevti, sümbülün mebd-i hayatıdır; Belki ayn-ı hayatı hükmünde olduğu için, şu ölüm dahi hayat kadar mahlûk ve muntazamdır."

Bediüzzaman Said-i Nursi

AYSU PLASTİK

PVC PENCERE ve KAPI SİSTEMLERİ

Süleyman ÜRE
0533 967 0888

&

Gökhan YILMAZ
0538 410 7874

- * Pvc Pencere Kapi
- * Stor, Sineklik, Panjur
- * Asma Tavan, Duşa Kabin

Akdeniz Sanayi Sitesi 5002 Sk. No: 121 (Total Karşısı) Antalya

Tel& Fax: 0 242 221 2591

Siding

Sineklik

Panjur

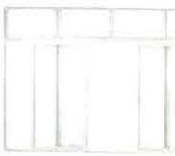
Jaluzi

Cam Kaplama

Kemer

Sürme

TALAY

MOBİLYA ve DEKORASYON

Ahmet TALAY

Sanayi Sitesi Ahşap İşleri
Bölümü Blok 701 No: 18
(Sanayi Karakolu Arkası)
ANTALYA

TEL: 0 242 335 22 03

Cep: 0 532 763 07 42

